

EJDERHA AVCILARI OKULU
MUHTESEM ŞÖVALYENİN SIRRI
KATE McMULLAN

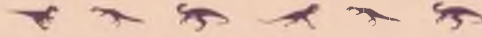
5

25 Dünyada
milyon çocuk
bu diziyi okuyor.

Bir gün yolunuz Kara Orman'a düşerse sakın korkmayın! Ormanın derinliklerinden gelen çığlıklar şaşkırtmasın sizi. Tuhaf yaratıklar, deli keşişler, konuşan hayvanlar... Aniden karşınıza çıkıp ağzından ateş saçan ejderhalar... Küçük ejderha avcıları paslı kılıçları ve kırık mızraklarıyla her zaman yanınızdalar. Çocuklar ejderha avcısı olabilirler mi?.. Ejderhalar bu kadar sevimli olurlarsa neden olmasınlar?.. Üstelik onlar Ejderha Avcıları Okulu (EAO) öğrencileri!

İşte sonunda gelmişti! Dünyanın en mükemmel şövalyesi Sör Lancelot, okullarındaydı. Ama bu Sör Lancelot bir tuhaftı! Okuduğu kitaplar sayesinde bunu ilk fark eden Erica oldu. Muhteşem şövalye başka bir nedenden dolayı orada olabilir miydi? Geceleri okulda dolaşan gölgeler de neyin nesiydi?..

DİZİNİN DİĞER KİTAPLARI

1. Okulda İlk Gün Sürprizi
2. Anne Ejderhanın İntikamı
3. Kıyamet Mağarası
4. Evlenmek İsteyen Prenses
5. Muhteşem Şövalyenin Sırrı
6. K... aneti
7. E... nuvası
8. Dünyanın Sonu mu Geldi?
9. Ejderha Eğitimcinin 97 Yolu
10. Kim Korkar Okuldan
11. Sakar Büyücü İşbaşında
12. Okulu Hayaletler Bastı!
13. Bugün Ayın 13'ü
14. Kurtar Bizi Büyücü!
15. Ejderhaların Başlı De...
16. Dünyanın En Yaşlı Ejderha...
17. Ejder Ateşi
18. Asla Bir Trol'e Güvenme...
19. Esrarengiz Dev

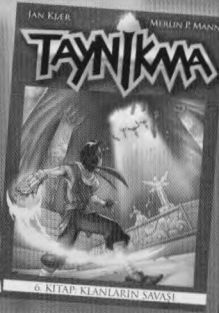
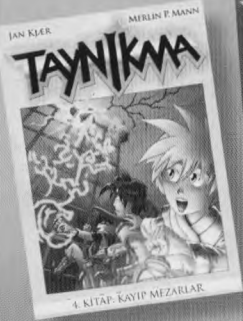
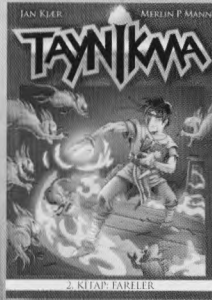
www.beyazbalina.com.tr

ISBN: 978-975-999-030-0

9 789759 999030

TAYNIKMA 10 kitaptan oluşan bir seri!

Orla
ödülü
'07

KATE MCMULLAN

1947 yılında, Amerika'nın Missouri eyaletinde doğdu. Okumayı söker sökmez halk kütüphanesindeki kitapları okumaya başladı. Tulsa ve Ohio eyalet üniversitelerinde öğrenim gördükten sonra ilkokul öğretmeni oldu. 1976'da New York'taki bir yayınevinin dil sanatları ve görsel-işitsel malzemeler editörlüğünü yapmaya başladı. Bir sene sonra da ilk çocuk kitabını yayınladı. O zamandan bu yana da çocuklar için 50'nin üzerinde kitap yazdı. Kate McMullan'ın kitapları başta Almanca ve Fransızca olmak üzere birçok dile çevrildi. Çizer olan eşiyile birlikte birçok kitabı imza attılar. *Ejderha Avcıları Okulu* (Dragon Slayers' Academy) dizisiyle *The New York Times* ve *Parenting*'in seçtiği "Yılın En İyi On Kitabı" arasında yer aldı. Acemi ejderha avcılarının maceralarını anlattığı bu dizisiyle çocukların en sevdiği yazarlar arasına girdi. Milyonlarca çocuk tarafından sevilerek okunuyor.

Kocasını, kızını ve iki kedisiyle New York'ta yaşayan yazar, şehirdeki çeşitli okullarda çocuklara yazarlık dersi vermektedir.

2. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2007

EJDERHA AVCILARI OKULU - 5

Muhteşem Şövalyenin Sırrı
KATE MCMULLAN

ISBN: 978-975-999-030-5

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695

MATBAA SERTİFİKA NO: 16318

© 2006 Kate Mcmullan - Bill Basso

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Özgün Adı: *DRAGON SLAYERS' ACADEMY*
KNIGHT FOR A DAY

Yayın Yönetmeni: Bülent Oktay
Editör: Necati Balbay
İngilizceden çeviren: Selim Yeniçeri
Resimleyen: Bill Basso
Kapak uygulama: Şükrü Karakoç
Sayfa tasarımı: Kâmuran Ok

Baskı: Oktay Matbaacılık, İstanbul
Davutpaşa Kışla Cad. Kale İş Merkezi No: 55 - 56
Topkapı - Zeytinburnu

Cilt: Umud Matbaacılık, İstanbul

Beyaz Balina Yayınları

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi No: 14 D: 1
Zeytinburnu / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 - 544 66 68 - 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70
info@beyazbalina.com.tr

Genel Dağıtım: YELPAZE DAĞITIM

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi No: 14 D: 1
Zeytinburnu / İstanbul

Tel: 0212 544 46 46 - 544 32 02 - 03

Faks: 0212 544 87 86

Resimleyen:

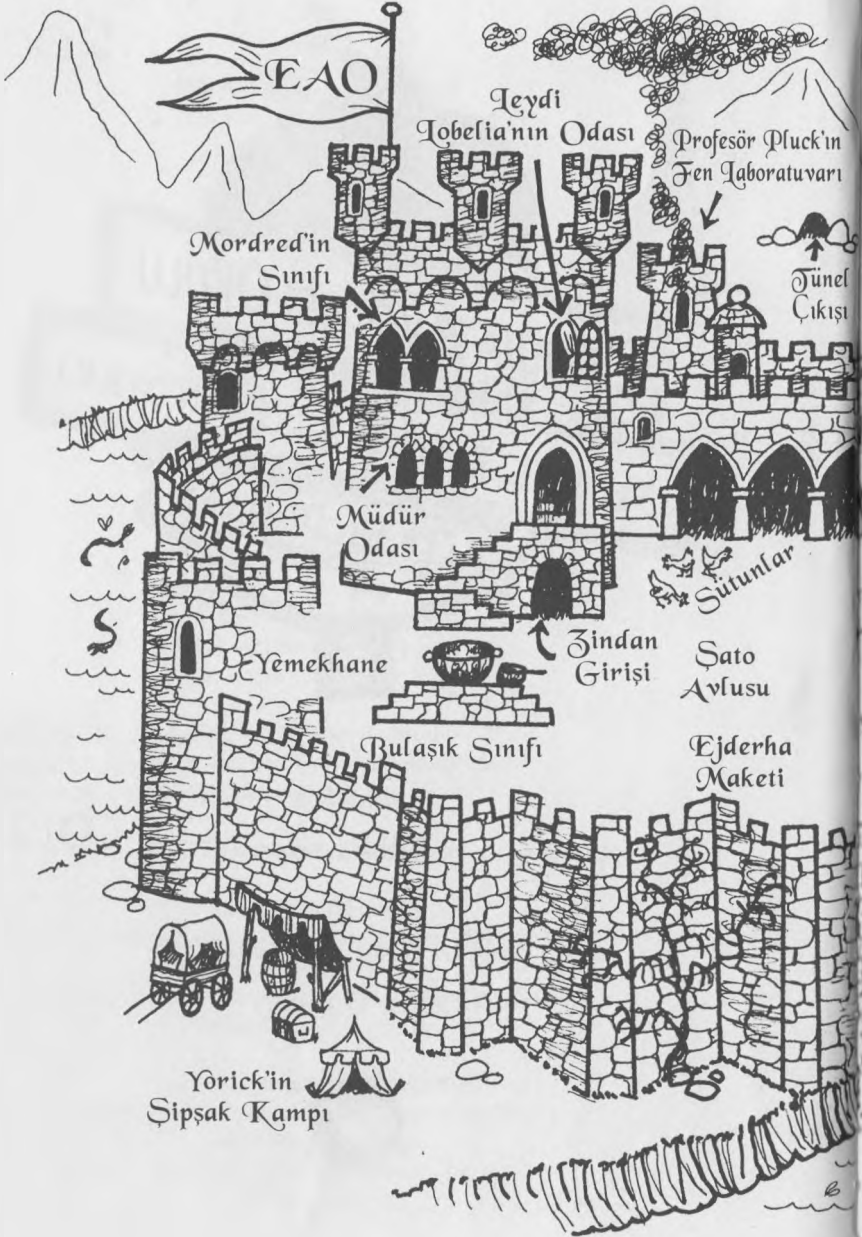
Bill Basso

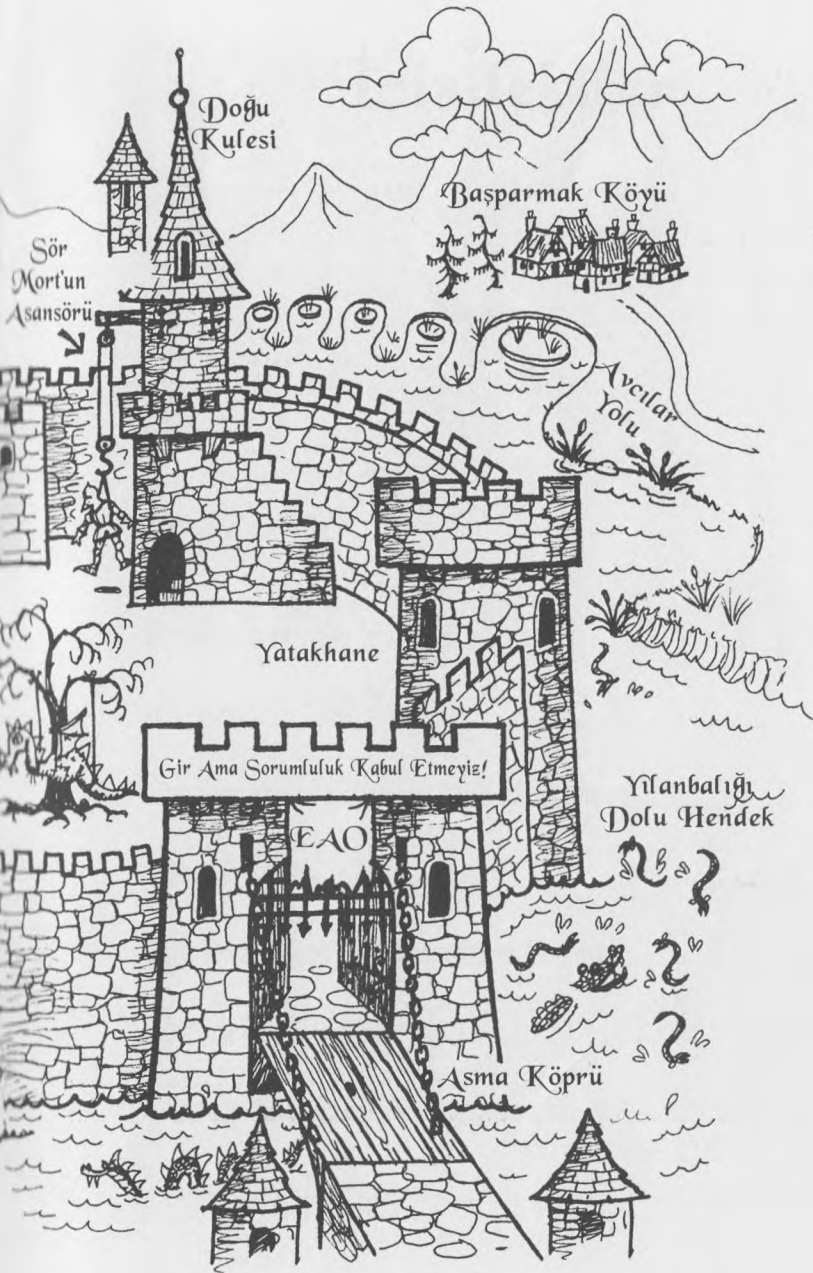
İngilizce aslından çeviren:

Selim Yeniçeri

Ejderha Avcıları Okulu Kampüsü

İçindekiler

Kompozisyon Yarışması.....	9
Kapıdaki Garip Yaratık	18
Yarışmanın Sonucu Açıklanıyor	26
Büyük Gün.....	42
Sör Lancelot'un Derslere Girişi	52
Sör Lancelot Panayırı.....	62
Şatoda Hırsızlar Var.....	76
Sahte Şövalye	90

Kompozisyon Yarışması

Wiglaf, “Psst!” diye tısladı Erica’ya. “Ayak seslerini duyuyor musun? Mordred geliyor.”

Erica ilgilenmedi. Tüy kalemını mürekkep hokkasına batırıp yazmaya devam etti.

Wiglafın gözleri hayretle açıldı. Bu Erica için hiç de normal bir davranış değildi. Örnek bir öğrenciydi ve her seferinde Ayın Gelecekteki Ejderha Avcısı ödülünü alırdı.

“Parşömenini sakla!” diye uyardı Angus, Erica’nın diğer yanında otururken. “Çabuk!”

Ama Erica yazmaya devam etti.

Wiglaf, Angus’a bir bakış attı. İkisi de Erica’nın ne kadar inatçı biri olduğunu biliyorlardı.

Ama aynı zamanda Erica'nın Ejderha Altını Bulma dersi dışında başka bir şeyle uğraştığını öğrenirse, Mordred'in nasıl tepki vereceğini de biliyorlardı. Öfkeli müdür onu hemen zindana attırırdı!

Ama Wiglaf, Erica'nın gerçekte kim olduğunu bilse, Mordred'in onu asla cezalandırmayacağını da biliyordu. Aslında sevgili arkadaşı, Kraliçe Barb ve Kral Ken'in kızları Prenses Erica idi. Ejderha Avcıları Okulu'na kız öğrenci kabul edilmediği için, Erica erkek kılığına girmişti. Sırrını bilen tek kişi de Wiglaf'dı. Diğer öğrenciler ona Eric diyordu.

Ayak sesleri daha da yaklaştı. Sonra iriyarı, çalı saçlı Ejderha Avcıları Okulu müdürü kapıdan içeri daldı.

Öğrenciler hemen ayağa kalktılar.

Ama Erica işine hiç ara vermeden yazmaya devam etti.

“Rahat, çocuklar,” dedi Mordred. “Size çok kötü bir haber getirdim! Geçen hafta Ayaktırnağı'nda bir ikiz doğdu. İkiz! Bu hiç de iyiye işaret değil. Bir tane olsaydı bile... Oysa iki tane var.”

Mordred bir an için şaşırmış gibi göründü. “Ne olursa olsun,” diye devam etti. “Felaket kapıma-za dayandı.” Menekşe rengi gözleri, hâlâ hızlı bir şekilde yazmaya devam eden Erica’ya dikildi. Hızlı adımlarla sınıfı geçti. Erica’nın yanına gelip parşömeni önünden kapdı.

“Lütfen efendim!” diye sızlandı Erica. “Bitir-meme izin verin!”

Mordred kâğıdı inceledi. Sonra Erica’ya baktı. “Bu saçmalık da nedir, evlat?”

“Bir Günlük Şövalye Kazanma’ kompozisyon yarışması, efendim,” diye cevap verdi Erica. “Kazanacağım, çünkü konum ‘Sör Lancelot (Dünyanın En Mükemmel Şövalyesi) ile Neden Tanışmak İstiyorum?’ Bunun için yüzlerce nede-nim var!”

“Hmmm!” diye homurdandı Mordred. Eri-ca’nın kompozisyonunu yüksek sesle okumaya başladı:

“Doğduğumdan beri hep Sör Lancelot gibi ol-maya çalıştım. Bebekken ilk söylediğim kelime, ‘Lancelot’ idi. Doğrusunu isterseniz, ben ‘Wan-cewot,’ demiştim ama ashında Lancelot’u kaste-

diyordum. Görüyorsunuz, tıpkı Sör Lancelot gibi, ben de daima doğruyu söylerim. Sör Lancelot benim idolümdür. Onun hakkında asla yalan...”

Wiglaf dinlerken, elinde olmadan gülümsedi. Erica, Sör Lancelot için deli oluyordu. Yatakhane, yatağının yanındaki duvarda, Sör Lancelot Fan Kulübü'nden aldığı sertifika çerçevesiyle şekilinde asılıydı. Kılıcını, zırhını, miğferini (hatta pijamalarını) Sör Lancelot Fan Kulübü kataloğundan sipariş etmişti.

Wiglaf, Erica'nın neden Sör Lancelot'a böylesine hayran olduğunu hiç anlayamamıştı. Doğruydu, Sör Lancelot çok cesurdu. Çok sayıda ejderha öldürmüştü. Sık sık haydut şövalyelere karşı tek başına savaşırdı. Onları daima kendi kanlarından oluşmuş bir gölün içinde bırakıp giderdi.

Wiglaf ürperdi. Kan düşüncesi midesini bulandırmıştı. Kendisinin bu ünlü şövalyenin ziyaretine layık olmadığı kesindi. Ama Wiglaf bir kahraman olmak için yanıp tutuşuyordu. Aslında, çoktan iki tane ejderha öldürmüştü bile. İkisi de kazayla olmuştu gerçi... Bu yüzden, kimse

onun kahraman olduğunu düşünmüyordu. Bir kahraman gibi de görünmüyordu zaten. Yaşına göre ufak tefekti. Parlak havuç rengi saçları vardı. Ama Wiglaf hâlâ umut doluydu.

Sonunda Mordred başını kaldırdı. “Bu yarışmayı kazanırsan ne olacak Eric?”

“Kazandığımda,” dedi Erica, “Sör Lancelot, gelmiş geçmiş en mükemmel şövalye...”

“Evet, evet,” dedi Mordred. “Kısa kes, o kadarını anladık.”

“Sör Lancelot buraya, Ejderha Avcıları Okulu’na gelecek ve bir günlüğüne benim şövalyem olacak,” dedi Erica. “Benim masamda yiyecek. Benimle derse girecek. Ve...”

“Sence yarışmayı kazanan kişiye bir miktar altın da verilir mi?” diye sordu açgözlü müdür.

“Ah, hayır efendim,” dedi Erica. “Sör Lancelot ile bir gün geçirmek, yeterince büyük bir ödül zaten. Kimin böyle bir durumda altına ihtiyacı olur ki?”

“Altına daima ihtiyaç vardır,” dedi Mordred. “Ama yine de... Lancelot buraya gelirse, okulum için çok iyi bir reklam olur. Yeni öğrenciler çe-

kebilirim. Sömeſtr ücretini yükseltebilirim. Evet! Lancelot gelmeli!”

Angus homurdandı. “Lancelot gelecek olursa,” diye fısıldadı, Wiglaf’a. “Mordred Dayı bize eski ſatonun her köşesini ovalatır.”

Wiglaf başıyla onayladı. Angus, Mordred’in yeğenydi ama bu konumu ona hiçbir kolaylık kazandırmıyordu. Aslında durum bunun tam tersiydi. Angus dayısına sayısız şekilde yardım ediyordu. Birçoğu da ovalamakla ilgiliydi.

“Buldu!” dedi Mordred, aniden. “*Hepiniz yarışmaya katılacaksınız! Bu şekilde aranızdan biri mutlaka kazanacaktır!*”

“Ama ben zaten kazanacağım, efendim!” dedi Erica.

Mordred onu duymazdan geldi. “Hemen yazmaya başlayın, çocuklar. Eğer gerekirse kitaplardan kopya çekin. Ödülü kazanmak için ne gerekiyorsa yapın!”

Erica gözlerini devirdi. Ama Wiglaf onun enişelenmesine gerek olmadığını düşünüyordu. Sonuçta, onunla bu konuda kim rekabet edebilirdi ki? Erica daima *Sör Lancelot Elkitabı*’nı ya-

nında taşıyordu. Sör Lancelot'un anılarını anlatan *Benim Gibi Bir Şövalye* adlı kitabı da defalarca okumuştı. Wiglaf, Erica'nın Lancelot hakkında şövalyenin annesinden bile daha fazla şey bildiğinden emindi.

Mordred, Erica'ya döndü. "Yarışmanın son teslim tarihi ne zaman?"

"Bütün kompozisyonlar yarın gece yarısına kadar Camelot'ta olmalı," dedi Erica.

"Sabah ilk iş olarak kompozisyonlarınızı ofisime getirin," dedi Mordred. "Yorick hepsini Camelot'a götürecektir."

Ellerini ovuşturdu. "Ha! Sör Lancelot beni zengin bir adam yapacak!"

"Efendim?" diye seslendi Torblad adında uzun boylu, zayıf bir çocuk. "Ayaktırnağı hakkında ne söyleyecektiniz? Ben de oradan geldim, biliyorsunuz."

Mordred'in yüz ifadesi ciddileşti. "Ayaktırnağı'nda yeşil veba salgını var. Yeşil veba son görüldüğünde, buradaki çocuklar yataklara düştüler. Düzinelerce aile ödedikleri sömestr paralarını geri istemek için mektup yazdı. Bunun tekrar

olmasına kesinlikle izin veremem! Bu yüzden, çocuklar, SAKIN VEBAYA YAKALANMAYIN! Yeterince açık konuştum mu?”

“Ama efendim,” dedi Torblad, sesi titreyerek. “Vebaya yakalandığımızı nasıl anlayacağız?”

“Öncelikle diliniz şişer ve rengi yeşile döner,” dedi Mordred.

Wiglaf bunu düşünmemeye çalıştı.

“Sonra,” diye devam etti Mordred. “Gözleriniz yeşil bir irinle kaplanır.”

Wiglaf midesinin bulandığını hissetti.

“Cildiniz yeşil çıbanlarla kaplanır ve midenizde ne varsa çıkarırsınız...”

Wiglaf daha fazla dayanamadı. Elini ağzına kapayıp kapıya doğru koştu.

“Evlad!” diye seslendi Mordred, Wiglaf'ın arkasından. “Sana yapmamamı söylediğim halde gidip veba mı kaptın yoksa?”

Kapıdaki Garip Yaratık

Wiglaf, “Yeşil mi?” diyerek dilini dışarı uzattı. Angus başını iki yana salladı. “Güven bana, Wiglaf,” dedi. “Yeşil vebaya filan yakalanmadın sen.”

Wiglaf yatağının üzerine oturdu. Vebaya yakalanmadığı için memnundu. Ama Mordred’in ertesi sabahki dersinden kurtulabilmek için bir bahanesi olmasını çok isterdi. Düşündüğünde, yüzü hâlâ utançla kızarıyordu. Birkaç veba çibanesinden söz edildiği için midesi bulanıyordu. Böyle yaparak, nasıl olup da bir kahraman olmayı başaracaktı?

Wiglaf yatağının üzerindeki boş parşömen parçasına baktı. Kompozisyonunu yazmaya henüz başlamamıştı. Tava her an gelebilirdi. O hafta Gece Devriyesi onun göreviydi ve birazdan meşaleleri söndürmek için gelecekti.

“İşte!” diye bağırdı Erica, odanın diğer tarafındaki yatağından. “Bitti!” Gülümsedi. “Tam yirmi altı sayfalık bir kompozisyon yazdım!” Yerinden fırlayıp Angus ile Wiglaf’ın oturduğu yere koşarak geldi. Kompozisyonunu gösterdi. “Önce kim okumak ister?” diye sordu.

“Haydi, Wiglaf,” dedi Angus.

“Hayır, önce sen,” dedi Wiglaf.

“Özellikle sonuç bölümüm harika oldu.” Erica, Wiglaf’ın yatağına oturdu. “Mordred’in sizlere kompozisyon yazdırarak neden zaman harcadığını anlamıyorum. Nasıl olsa benimki kazancak.”

Erica, Wiglaf’ın boş parşömenine baktı. “Wiggi!” dedi dehşetle. “Sen daha tek kelime bile yazmamışsın! Dur, sana yardım edeyim.”

“Hayır, kendim yapabilirim.” Wiglaf, Erica’ya arkasını döndü. Tüy kalemını mürekkep hokka-

sına batırdı ve parşömenin tepesine adını yazdı: *Pinwick’li Wiglaf*. Sonra yazmaya başladı: *Dünyanın en mükemmel şövalyesi Sör Lancelot ile tanışmak istiyorum. Oysa ben mükemmel olmaktan çok uzağım.*

“Çok açık sözlüsün,” dedi Erica, Wiglafın omzunun üzerinden okurken. “Ama bir kompozisyonda öncelikle...”

“Yatma zamanı!” diye seslendi Tava, kapının aralığından başını uzatarak. “Yataklarınıza çocuklar. Çabuk olun!”

Tava meşaleleri söndürmeye başladı. Wiglaf mürekkep hokkasının kapağını kapadı. Yazmayı bıraktığı için memnundu. Çünkü Sör Lancelot hakkında söyleyecek daha fazla şeyi yoktu.

Ertesi sabah Wiglaf, Angus ve Erica, kompozisyonlarını teslim etmek için doğruca müdürün odasına gittiler.

Angus, Mordred’in kapısını tıklattı.

Cevap gelmedi.

Kapıyı hafifçe aralayıp başını içeri uzattı. “Dayı!” diye seslendi.

“Sessiz ol, evlat!” diye gürledi Mordred. “Altın saydığımı görmüyor musun?”

Angus kapıyı biraz daha açtı.

Wiglaf, Mordred'in bir yığın altını saymakta olduğunu gördü.

“Elli altı... altmış sekiz,” diye mırıldanıyordu Mordred. “Ah, soytarı çanı adına! Şimdi en baştan başlamak zorundayım!” Altınları aldı ve hepsini büyük bir çuvalın içine boşalttı. Sonra da bohçayı kasaya taşıdı. “Bakmayın, çocuklar!” diye kükredi. “Kasamın şifresini kimse bilmez. Böyle de kalmasını istiyorum.”

Wiglaf başını çevirdiğinde, Mordred kasanın kapısını açarken çıkan gıcirtıyı duydu. Boğuk bir ses, bohçanın kasanın içine yerleştirildiğini belli etti. Sonra ağır kapı şiddetle kapandı.

“Eee!” Mordred öfkeli gözlerle öğrencilere baktı. “Bu kadar önemli olan nedir ki. Sabah hesaplarımı bozdunuz.”

“Kompozisyonları getirdik, efendim,” dedi Erica. “İşte bu da kazanan!” Kendi parşömen yığınınını gururla masanın üzerine bıraktı.

“Ah, evet!” dedi Mordred. “Yarışma.”

Diğer öğrenciler de kapıda göründüler. Onlar da kompozisyonlarını Mordred'in masasının

üzerine bırakıp aceleyle odadan çıktılar. En son Wiglaf kompozisyonunu yığına ekledi.

Mordred pencerelerden birine yaklaşıp başını dışarı çıkardı.

“Yorick!” diye böğürüp başını tekrar içeri çekti. “Şu kör olasıca izci neden ihtiyacım olduğunda ortalıkta görünmez?” diye sordu Mordred, düşünceli bir tavırla sakalını kaşırken. “Yorick geçen hafta Ayaktırnağı’na gitmişti. Umarım vebaya yakalanmamıştır. Bir yerlerde ölüp kalmak ve bana haber bile vermemek tam ona göre bir davranış olurdu zaten.”

Wiglaf, Mordred’in veba hakkında konuşmasını umuyordu. Kahvaltısı daha şimdiden midesinde dönüp durmaya başlamıştı bile.

O sırada kapı vuruldu.

“Gir!” diye böğürdü Mordred.

Kapı ardına kadar açıldı. Wiglaf önce kimseyi göremedi. Sonra, yerde, tuhaf bir şekil gördü. Korkuyla geri çekildi. Bu şekil, bir insandı! Bunun tek bir açıklaması olabilirdi: Ölümcul yeşil vebanın bir kurbanı!

Adam her kimse, derisi yeşil çıbanlarla doluydu. Zavallının elleri yüzgece dönüşmüştü! Mordred bu tuhaf belirtiden söz etmemiştir.

“Siz mi böğürdünüz efendim?” diye sordu şekil.

“Evet, bendim, Yorick,” diye bağırdı müdür.

Wiglaf aniden rahatlayarak gevşedi. Bunun kılık değiştirmiş Yorick olduğunu anlamıştı. İzcinin yüzü yeşil bir çamurla kaplıydı. Wiglaf'ın çıban olduklarını sandığı şeyler, yeşil puanlarla dolu bir kurbağa kostümüydü.

“Bunlar yarışmaya katılacak kompozisyonlar Yorick,” dedi Mordred. Masasının üzerindeki parşömen yığınını aldı.

“Dikkat edin efendim!” diye uyardı Erica. “Yirmi altı sayfalık kompozisyonumu bir arada tutmanız önemli!”

Mordred, kompozisyonları Yorick'e teslim etti. “Bunları hemen Camelot'a götür,” dedi. “Bu gece yarısına kadar oraya ulaşmaları gerek.”

“Bu gece yarısı mı?” dedi Yorick. “Ama bu gece kâğıt oyunum var!”

“Yorick...” dedi Mordred, Wiglaf'a uyarı gibi gelen bir ses tonuyla.

“Hemen, efendim.” Yorick iç çekti. “Vırak, vırak.” Parşömenleri rulo yapıp kurbağa kostümünün bacağına sıkıştırdı. Sonra zıplayarak kapıdan çıktı.

“Oraya giderken yolda yeşil veba hastalığına yakalanma Yorick!” diye seslendi Mordred, arkasından. Sonra öğrencilerine döndü. “Şimdi artık dersinize, çocuklar,” dedi. “Yürüyün! Gözümün önünden çekilin! Kışt! Kışt! Haydi bakayım!”

Yarışmanın Sonucu Açıklanıyor

Wiglaf, Erica ve Angus, aceleyle Mordred'in ofisinden çıktılar. Sör Mort'un dersine yetişebilmek için Doğu Kulesi'nin merdivenlerini koşarak tırmandılar.

Sör Mort, masasının arkasında ayakta duruyordu. Her zamanki gibi yaşlı şövalye savaş zırhını kuşanmıştı.

“Koltuklarınızı alın, çocuklar,” diye seslendi Sör Mort. “Yani demek istediğim, yerlerinize oturun.”

Erica daima en ön sırada otururdu ama bugün sınıfın arka tarafına doğru yürüyordu. Wiglaf ve Angus şaşkın şaşkın birbirlerine baktılar. Sonra

onun peşine takıldılar ve arka taraftaki son sıraya oturdular.

Wiglaf, Erica'ya bu tuhaf davranışının anlamını sormak üzereydi ki Sör Mort kılıcıyla miğferine vurmaya başladı. Bu, sınıfa sessizleşmeleri gerektiği işaretini veriyordu.

“Bir ejderhanın izini sürmek ve belli etmeden yaklaşmak bir sanattır çocuklar,” dedi yaşlı şövalye, sonunda çocuklar sessizleştiğinde. “Bunu herkes yapamaz. Hayır efendim.”

Wiglaf ilgiyle dinliyordu. Bir Alev-Püskürücü'nün İzini Sürmek, en sevdiği dersti. Bu konuda özel bir yeteneği olduğuna inanıyordu.

“Bir iz sürücü, ejderhanın çalılıklardaki sesini duyabilmek için iyi bir kulağa sahip olmalıdır,” dedi Sör Mort.

Wiglaf gülümsedi. İşitme kabiliyeti mükemmeldi.

“Bir iz sürücü, izleri takip edebilmek için iyi gözlere sahip olmalıdır,” diye ekledi Sör Mort. “Bir ejderhayı fark ettiğinde, hiç ses çıkarmadan ilerlemelidir.”

Wiglaf yine gülümsedi. Pinwick'teki evinde, on iki ağabeyi tarafından fark edilmemek için hep sessizce yürümeye alışmıştı zaten.

“Zırh, bir atın üzerine asılmış çanlar gibi ses çıkarır,” dedi Sör Mort. “Bu yüzden, bir iz sürücünün yapması gereken ilk şey nedir? Çizmelelerini çıkarmak!”

“İyyk!” diye fısıldadı Angus, Wiglaf'ın kulağına. “Bu berbat koku da ne böyle?”

Wiglaf kokladı. İyyk! Sör Mort çizmelerini mi çıkarmıştı?.. Hayır, bu değildi. Wiglaf, Erica'ya baktı. Elinde yumuşak bir bezle, kemerinden çıkardığı matarasını ovalıyordu. Wiglaf kokunun ne olduğunu şimdi fark etmişti: Gümüş cilası!

Erica parıltılı matarayı elinde tutarken, Wiglaf ona baktı. Erica yeterince parlak olduğuna karar verdikten sonra, matarayı kemerindeki yerine taktı. Sonra portatif kadehini çıkardı. Bu kez de onu parlatmaya başladı.

“Berbat kokuyor!” diye fısıldadı Angus, bu kez Erica'ya. “Neden şimdi aletlerini parlatıp duruyorsun?”

“Sör Lancelot’un ziyaretinden önce yapmam gereken şeyler var,” diye cevap verdi Erica. “Zırhım bir ayna gibi parlamalı. Kılıcımı da bileylemeliyim. *Benim Gibi Bir Şövalye*’yi tekrar okumalıyım; böylece Sör Lancelot’un hayatıyla ilgili tüm bilgilerimi tazeleye...”

Wiglaf, Sör Mort’un İz Sürme dersini dinlemek istiyordu ama yapamıyordu. Erica sürekli Sör Lancelot hakkında konuşurken bu mümkün değildi.

“Sorusu olan var mı?” diye sordu Sör Mort.

Erica elini kaldırdı.

“Sör Mort,” dedi. “Daha önce hiç Sör Lancelot ile tanıştınız mı?”

Wiglaf homurdandı. *Yine mi Sör Lancelot?*

“Lance benim öğrencimdi,” dedi Sör Mort. “Uzun zaman önceydi. O zamanlar Ejderha Avcıları İlkokulu’nda öğretmendim. Yoksa Soylu Şövalyeler miydi?..” Sör Mort miğferini kaşıyarak düşündü. “Her neyse, Lance hep en ön sırada otururdu.”

“Tıpkı benim gibi!” dedi Erica, neşeyle.

“Lance bütün sorulara cevap verirdi,” diye ekledi Sör Mort. “Diğer çocuklar kendilerini göstermek için pek fırsat bulamazlardı. Lance varken bu mümkün değildi.”

Erica iç çekti. “Mükemmel!”

“Sör Mort!” diye araya girdi Wiglaf. “Artık ejderha izi sürme konusunu anlatmaya devam edebilir misiniz lütfen?”

“Elbette evlat.” Sör Mort başıyla onayladı. “Her şey hakkında anlatmaya devam edebilirim.”

Bunu vurgulamak istercesine, bir zehirli sarmaşık yığını arasında bir ejderha ailesinin izini sürdüğü zamanı anlatmaya başladı.

Erica bir yandan onu dinlerken, bir yandan da kadehini parlatıyordu.

Wiglaf iç çekti. O günlük İz Sürme dersinin bittiğini biliyordu. Sör Mort bir hikâye anlatmaya başladığında, onu durdurmak asla mümkün olamazdı.

Sonraki üç gün boyunca, Erica sürekli Sör Lancelot'un ziyareti için hazırlıklarıyla uğraşıp durdu. Sör Lancelot biblolarını Ejderha Avcıları Okulu lobisindeki vitrinlere yerleştirdi. Tuniklerini şatonun hendeğinde yıkamaları için bütün öğrencilerle konuştu. Ama Wiglaf'ın kılıcının kabzasına kuş tüyleri bağladığında ve şatoyu örümcek ağlarından temizleme işine gönderdiğinde, Wiglaf daha fazla dayanamadı. Evcil domuzunu görmek için gizlice tavuk kümesine gitti.

“Papatya!” diye seslendi, tavuk kümesine geldiğinde. “Gel, kızım!”

Papatya neşeyle koşarak geldi. “*Iglaf-way!*” diye seslendi.

Wiglaf, Papatya'yı Pinwick'ten getirmişti. Yolda bir sihirbaz Papatya'ya büyü yapmış, ona konuşma gücü kazandırmıştı. Şimdi Papatya, Domuz Latincesi'ni mükemmel konuşuyordu.

İkisi birlikte tavuk kümesinin kenarında rahatça oturarak uzun bir sohbete hazırlandılar. Wiglaf genellikle başka hiç kimseyle konuşamadığı şeyleri Papatya ile konuşurdu.

“Erica zırhını parlattı,” dedi Wiglaf. “Sonra Sör Mort’un zırhını içinde kendisi varken parlattı. Bütün okul gümüş cilası kokuyor.”

Papatya uzun burnunu buruşturdu.

“Erica, Sör Lancelot için bir ‘hoş geldin’ şarkısı bile hazırlıyor,” diye devam etti Wiglaf. “Doğru söyleyebilmek için durmadan söylüyor.” İç çekti. “Her gece Sör Lancelot’un anılarını yüksek sesle okuyor.”

“*E-nay adar-kay eyecan-hay erici-vay!*” diye bağırdı Papatya.

“Ama hiç de heyecan verici filan değil,” dedi Wiglaf. “Sör Lancelot her savaşını kazanır. Bütün ejderhaları öldürür. Bütün kadınlar ona çılgınca âşık olur. O daima...”

“*Ükemmelmay,*” dedi Papatya.

“Evet,” dedi Wiglaf, başıyla onaylayarak. “Mükemmel.”

Wiglaf, Sör Lancelot hakkında bir şeyler duymaktan bıkip usanmıştı artık. *Ama yine de*, diye düşündü, *mükemmel bir şövalye olmak hiç de fena bir şeye benzemiyor.*

“Sen, havuç saçlı!” diye seslendi Sör Mort, ertesi gün İz Sürme dersine başlarlarken. “Sınıfa, Sessiz Yürüyüş’ü göster, evlat.”

Wiglaf ayağa fırladı. Kalbi neşeyle atıyordu. Hemen çizmelerini çıkardı. Sör Mort’un yanında yürümeye hazır şekilde durdu.

“Bu, ejderhanın peşinden sinsice gitmek için kullanılan bir tekniktir,” dedi Sör Mort, sınıfa. “Hazır mısınız?”

“Evet, efendim,” dedi Wiglaf. Dizlerini büktü. Sol ayağını sağ ayağının hemen önüne koydu. Sonra sağ ayağını sol ayağının önüne koydu.

Aniden bir borazan sesi ortalığı titretti.

Herkes pencerelere koştu; tabii Wiglaf dışında. Olduğu yerde donup kaldı. Ne yapacağına karar veremedi.

“Ne oldu, çocuklar?” diye sordu Sör Mort.

“Bu bir haberci,” dedi Angus. “Şato kapısına yaklaşıyor.”

“Beyaz bayrak sallıyor,” dedi Torblad. “Ortasında kırmızı bir ‘C’ harfi var.”

“Bu Camelot’un bayrağı!” diye bağırdı Erica. “Haberci bana Sör Lancelot yarışmasını kazandığımı söylemeye geliyor!”

“Ders bitmiştir!” dedi Sör Mort.

Bununla birlikte bütün öğrenciler kulenin merdivenlerinden inmeye başladılar; Erica en öndeydi. Angus her nasılsa ona yetişmeyi başarmıştı. Wiglaf arkadan geliyordu. Sessiz Yürüyüş gösterisi bozulduğu için kendini hiç iyi hissetmiyordu.

Ama dışarı çıktıklarında, Wiglaf elinde olmadan günün ruhunu yakaladı. Bütün sınıflardan dışarı fırlayan çocuklar, heyecanla konuşuyorlardı. Hepsi birlikte şatonun ana kapısına doğru koştular.

Mordred, asma köprüyü indiren öğrenci-öğretmenlere talimatlar yağdırıyordu. Erica onların arasından kendine yol açarak geçti. Feci şekilde paslanmış olan kolu tutup yardıma koyuldu. Böylece işler biraz daha hızlanabilirdi.

“Köprü indi!” dedi Mordred sonunda. “Ana kapıları açın!”

Wiglaf, ahşap köprünün üzerinde nal sesleri duydu. Hemen arkasından, elinde beyaz sancağıyla haberci dörtmala şatonun avlusuna girdi.

“Dinleyin! Dinleyin!” diye seslendi. “Şanslı bir çocuk için iyi haberler getirdim!”

“Benim için!” diye bağırdı Erica. “Dinleyelim!”

Haberci atından atladı. Eyer çantasından bir parşömen çıkardı. Ruloyu açıp okumaya başladı: “Sör Lancelot, dünyanın en mükemmel şövalyesi, yarışmayı kazanan kişiyle burada bütün bir gün geçirecek. Yarın burada olacak.”

“Yarın!” dedi Erica, zorlukla yutkunarak. “Anlaşılan bu gece gözüme uyku girmeyecek!”

“Dolayısıyla bizim de,” dedi Angus, Wiglafa dönerek.

“Kazanan kompozisyonu,” diye devam etti haberci. “Yazan kişi...” Durdu ve etrafına bakındı. Kimseden çıt çıkmıyordu. Bütün çocuklar taş kesilmiş gibi duruyorlardı. Haberci parşömene bir daha baktı. “Yazan kişi... Pinwick’li Wiglaf!”

Şatonun avlusunda kulakları sağır eden bir sessizlik oldu.

“Ne?” diye bağırdı Erica, konuşmayı başarak. “Bu bir şaka filan mı?”

Öyle *olmalı*, diye düşündü Wiglaf. *Bir şaka.*

“Şövalyeler asla şaka yapmaz,” dedi haberci.

“Ama... ama... ama...” diye kekeledi Erica. O kadar şaşırmıştı ki konuşmakta zorlanıyordu. “Wiglaf’ın yazdığı şeyi gördüm. Bir cümle kadar bir şeydi!”

“Doğru,” diye araya girdi Wiglaf. Bu konunun hemen aydınlatılmasını istiyordu. Erica’nın yüz ifadesinden hiç hoşlanmamıştı.

“Kazanmayı hak eden benim,” diye hırladı Erica. “Benim kompozisyonum yirmi altı sayfa uzunluğundaydı!”

“Şey, Sör Lancelot okumayı pek sevmez,” dedi haberci. “Sonuçta eylem adamı olduğu düşünülürse, okumaya zamanı olmadığını siz de tahmin edersiniz. Kısa kompozisyonları sever. Pinwick’li Wiglaf’ın kompozisyonu da en kısa olanıydı. Ayrıca, yığının en üzerindeydi, dolayısıyla Sör Lancelot hemen onu seçti.”

Erica, öfkeyle Wiglaf'a baktı. "Bu hiç adil değil!"

"Sör Lancelot yarın öğle yemeğinden önce burada olacak," diye devam etti haberci. "İşte ziyaretleri sırasında yapmak istediği şeylerin listesi."

Haberci, Wiglaf'a bir parşömen uzattı. Sonra atına binip arkasına bakmadan dörtnala uzaklaştı.

Wiglaf şaşkın bir tavırla parşömene baktı:

Sör Lancelot'un Okul Ziyaretlerinde
İzlenecek Program

12:00-12:30 Karşılama Töreni

12:30-14:00 Sör Lancelot için öğle yemeği (domuzburger, ördek yağında kızartılmış patates, sirkeli ve şekerli süt). Yemekten sonra, Sör Lancelot bir saatlik bir konuşma yapacak.

14:00-16:00: Öğleden sonra dersleri

16:00-17:00: Dinlenme saati (sadece öğrenciler için)

17:00-18:00: Sör Lancelot Panayırı

Bütün paranızı getirin, çocuklar. Satılık şeyleri gördüğünüzde, gözlerinize inanamayacaksınız! Sör Lancelot anılar kitabını sizler için imzalayarak satacak:

BENİM GİBİ BİR ŞÖVALYE!

18:00-20:00 Sör Lancelot Onuruna Büyük Ziyafet (peynirli domuzburger, kaz yağında kızartılmış soğan dilimleri, sirkeli ve şekerli süt)

20:00-24:00 Çılgınca bir parti! Hokkabazlar! Ozanlar! Fıçılarca bira! Komşu şatolardan alınan kızlar! (Öğrenciler bu son etkinliğe katılamaz!)

Mordred programı inceledi.

“Plan yapmalıyım,” diye mırıldandı. “Hem de hemen!” Hâlâ şato avlusunda dikilen öğrencilere baktı. “Pekâlâ, çocuklar!” diye bağırdı. “Bugünkü dersler iptal edildi! Mutfağa gidin. Tava size temizlenecek malzemeleri verecek. Bu şatonun tepeden tırnağa temizlenip ovalanmasını istiyorum! Ejderha Avcıları Okulu’nun altın gibi parlamasını istiyorum!”

Angus homurdandı. “Sana dememiş miydin?”

Wiglaf başıyla onayladı. Ovalama işlerini o da sevmiyordu. Ama daha ziyade Sör Lancelot ile geçireceği gün için endişeleniyordu. Kendisi ve o büyük şövalye birlikte ne yapabilirlerdi ki? Eh, en azından Papatya’yı göstererek Sör Lancelot’u etkileyebilirdi. Sonuçta konuşan bir domuza her yerde rastlanmazdı. Peki ya Sör Lancelot onunla herhangi bir şövalye aktivitesi paylaşmak isterse? Wiglaf kaşlarını çattı. Bu gerçekten de çok uzun bir gün olacak gibi görünüyordu.

“Haydi!” diye bağırdı Mordred. “Kıpırdayın!”

Wiglaf, Angus ve Erica, diğer öğrencilerle birlikte mutfağa koştular.

“Bir sıçan kokusu alıyorum!” diye homurdandı Erica. “Wiglaf adında bir sıçan!”

“Ah, haydi ama Eric,” dedi Angus. “Haberciyi duydun. Wiglaf’ın kompozisyonu yığın en tepesindeymiş. Sör Lancelot bu yüzden onu seçmiş.”

“Tabii. Ne kompozisyon ama,” diye tısladı Erica.

“Bunun büyük bir hata olduğunu düşünüyorum,” dedi Wiglaf. “Ama bir de iyi tarafından bak. Biz üçümüz çok iyi arkadaşız. Dolayısıyla Sör Lancelot bütün günü üçümüzle birlikte geçirecek.”

“Hmmm!” dedi Erica, alaycı bir tavırla. Sör Lancelot’u sadece kendisine ayırmak istiyor gibiydi.

Tava mutfak kapısında durmuş, temizlenecek malzemeleri dağıtıyordu.

“Sör Lancelot, Kuzey Kulesi’ndeki Gül Süiti’nde kalacak,” dedi Tava. “Süitin zeminini sen yıkayacaksın, Eric.” Erica’nın eline bir paspas tutuşturdu. “Angus! İşte sana da birkaç bez ve su. Mordred, Sör Lancelot’un tuvaletini senin temizlemeni istedi.”

“Size ne demiştim?” diye tekrarladı Angus.

“Bakalım... Wiglaf?” Tava elindeki listeye baktı. “Ah, sen temizlik işinden muafsın.”

Muaf mı? Wiglaf’ın şaşkınlıktan ağzı açık kaldı. Sonra gülümsedi. Belki bir günlük şövalye yarışmasını kazanmak o kadar da kötü bir şey sayılmazdı.

Büyük Gün

Wiglaf, “Bakın!” diye seslendi ertesi gün şatonun çanı öğle saatini vurduğunda. Avcılar Yolu’nu işaret etti. “Bir toz bulutu!”

“Ben de görüyorum!” dedi Angus.

Toz bulutu giderek büyüyüp yaklaştı. Sonunda Wiglaf, bir küheylanın üzerinde oturan şövalyenin silüetini seçti. Arkasındaki arabada iki adam daha vardı.

“Bu o!” diye bağırdı Erica, heyecanla. “Bu o!”

Sör Lancelot görüş mesafesine girerken, Wiglaf’ın kalbi heyecanla atmaya başladı. Şövalyenin miğferinin siperliği indirilmişti. Ellerinde zırhlı eldivenler vardı. Vücudunun hiçbir yeri görün-

müyordu. Ama Wiglaf, o zırhın içinde Sör Lancelot'un olduğunu biliyordu.

Sör Lancelot, bekleyen gruba yaklaştı. Dizginleri çekip atından atladı. Siperliğini kaldırdığında, Wiglaf kendisini dünyanın en mükemmel şövalyesinin gök mavisi gözlerine bakarken buldu.

“Hoş geldiniz!” diye gürlledi Mordred. “Ben Muhteşem Mordred'im. Sizin gibi ejderha avcısı olmayı hayal eden çocuklar için kurulmuş bu güzel okulun müdürüyüm.”

Mordred öğrencilerine döndü. “Sör Lancelot'a bir Ejderha Avcıları Okulu karşılaması yapalım, çocuklar!” diye bağırdı. Bununla birlikte, çocuklar Erica'nın hazırladığı şarkıyı söylemeye başladılar:

“Bağırın, çağırın, kutlayın!

Sör Lancelot'u karşılayın!

O en iyisi bütün şövalyelerin.

Mükemmel biri ve gururu annesinin.

Asla küfretmez, kumar oynamaz, içki içmez,

Rahiplere ve bayanlara kabalık etmez.

*Öldürür ejderhaları eğer kötülense.
Ortaçağlı olmayı gurur kılar içimizde.
Ejderha Avcıları İlkokulu'nun çocukları
Dövüştüler ve kazandılar tüm onurları.
Biz Şövalyeleriz'in çocukları cesurdur,
Kutlamada kulaklarınıza dolan budur.
Ama Ejderha Avcıları Okulu olarak biz neyi
bulduk?
Sör Lancelot'a bir günlüğüne ev sahibi olduk!*

Herkes ıslık çaldı ve alkışladı.

“Teşekkür ederim,” dedi Sör Lancelot.
“Adamlarımı tanıtayım. Bu, Silahtar Boğum.”

Sör Lancelot'un arkasında duran sarı saçlı iriyanı bir adam, yumruklarını sıkarak boğumlarını gıcırdattı.

“Bu da Silahtar Kısık.” Sör Lancelot, uzun, yağlı koyu renk saçları olan diğer adamı işaret etti. Sol gözünün üzerinde bir korsan yaması vardı.

Wiglaf daha önce hiç silahtar görmemişti. Ama ne Boğum ne de Kısık, kafasındaki silahtar görüntüsüne uyuyordu. Silahtar Boğum yeterin-

ce temiz görünmüyordu. Silahtar Kısık ise, görünüşe bakılırsa hayatı boyunca saçlarını taramamıştı. İki adam, Wiglaf'a daha önce bir yerlerde gördüğü bazı adamları hatırlatmıştı. Ama nerede?

Sör Lancelot'un bu iki adamı sadece iyilik olsun diye kiralamış olup olamayacağını düşündü. *Evet*, diye karar verdi sonunda. *Öyle olmalı.*

"Ve şimdi," dedi Sör Lancelot. "Eminim yarışmanın galibi benimle tanışmak istiyordur."

Mordred, Wiglaf'ı öne doğru itti.

"Ben kazandım efendim. Pinwick'li Wiglaf benim," dedi Wiglaf, zorlukla konuşarak. Yere kadar eğildi.

"Kalk, Pinwick'li Wiglaf!" dedi şövalye.

Wiglaf yerinde doğruldu.

"Kendini çok şanslı hissediyor olmalısın, evlat," dedi Sör Lancelot. "Beni bir günlüğüne kazandın!"

"Gerçekten de şanslı," diye mırıldandı Erica.

Şövalye, gruba döndü. "Aranızdan kaç kişi kataloğumdan siparişlerde buldunuz?" diye sordu.

Erica hemen elini kaldırdı. Sör Lancelot gü-lümsedi. “Çok güzel,” dedi. “Bugün öğleden sonraki Sör Lancelot Panayırı’nda yüzde on in-dirim kazandın.”

“Ah, çok teşekkür ederim, efendim!” diye haykırdı Erica.

“Geri kalanlarınız ise yine Sör Lancelot ko-leksiyonundan bir şeyler alabileceksiniz,” diye ekledi. Boğum’a döndü. “Sör Lancelot Panayırı için ne getirdiğimizi çocuklara sen söyle, Silah-tar.”

“Buuugüüün,” diye başladı Silahtar Boğum. “Bir araba dolusu yepyeni malzemelerimiz var! Sör Lancelot’un çocukken kullandığı sapanların birebir kopyalarından satın alabilirsiniz. Bu sapa-nı, ilk ejderhası Tırtıkdiş’i öldürmek için kullan-mıştı. Bakır, kurşun ve gümüş versiyonlarını ala-bilirsiniz. Ya da yeterince imkânı olanlar için...” Silahtar Boğum sırttı. “Altın olanları da var!”

“Oh!” dedi Mordred, elinde olmadan.

Çocuklar yine sevinçle el çırpıyorlar.

Wiglaf da el çırpıyor ama hiç *imkânı* olmadığını biliyordu.

“Şimdi, şövalye efendim,” dedi Mordred. “Öğle yemeğine gidelim. Şef Tava’nın sizin için hazırladığı yemeklerden hoşlanacağınızdan eminim!”

“Şef Tava mı?” dedi Angus, birlikte Ejderha Avcıları Okulu yemek salonuna doğru yürürlerken. “Ah, haydiii...”

“Merhabalar, Sör Lancelot!” dedi Tava. Büyük şövalye yemek salonuna girerken, Tava yerlere kadar eğildi. Hayatında belki de ilk kez, aşçı, temiz bir önlük takmıştı.

Tava, Sör Lancelot’u, silahlarını, Mordred’i, Wiglaf’ı, Erica’yı ve Angus’u bir masaya götürdü. Hepsi birlikte oturdular. Sör Lancelot miğferini çıkardı. Uzun parıltılı siyah saçları omuzlarına dökülüyordu. Mükemmel çenesinin ortasında bir oyuk vardı. Çok yakışıklıydı.

Tava, Sör Lancelot’un domuzburgerini, kızarmış patateslerini ve sirkeli, şekerli sütünü getirdi.

“Ben de aynısından istiyorum,” dedi Silahtar Boğum, ellerini yumruk yapıp gıcırdatarak.

“Ben de,” dedi Silahtar Kısık. “Tabağım da temiz olsun.”

Tava aceleyle uzaklaştı. Bir dakika sonra silahtarların yemekleriyle geri döndü.

“İşte,” dedi Tava. “Şimdi, temiz tabağı kim ister?”

“Şef Tava!” diye gürledi Mordred. “Tabakların hepsinin temiz olduğundan eminim!”

“Ah, şey, evet,” dedi Tava.

Öğrenciler her zamanki gibi puding yemek için sıraya girdiler. Ama Wiglaf bunu önemsemedi. Büyük şövalye, öylesine başını döndürmüştü ki zaten tek lokma bile yiyebileceğini sanmıyordu.

Wiglaf tekrar yerine otururken, Silahtar Kısık ona doğru uzandı ve tuzu aldı. Sonra salatalıklara saldırmak için masanın üzerinden diğer tarafa uzandı.

“Silahtar Kısık!” diye gürledi Sör Lancelot. “Masanın üzerinden uzanıp durma! Dilin var, öyle değil mi?”

“Elbette,” dedi Kısık. “Ama kolum daha uzun!”

İki silahtar kahkahalarla güldüler.

Wiglaf'ın gözleri hayretle açıldı. Bu silahtarlar neden böyle berbat şakalar yapıyorlardı; tıpkı Pinwick'teki babası ve içki arkadaşları gibi?

Yemekten sonra Mordred ayağa kalktı. Kaşığı kadehine vurmaya başladı.

“Sessiz olun çocuklar!” diye gürledi. “Tabii temizlik sınıfının yarın ikiye katlanmasını istemiyorsanız!”

Yemek salonu bir anda sessizleşti.

“Özel konuğumuzun sizi heyecanlandırıldığını biliyorum,” dedi Mordred. “Sonuçta dünyanın en mükemmel (bir numaralı!) şövalyesi burada, karşımızda duruyor; Sör Lancelot gibi bir adam olmak için neler yapmanızı anlatmak üzere!”

Herkes alkışladı.

Sör Lancelot ayağa kalktı. “Teşekkür ederim,” dedi. “Burada olmamın sizi ne kadar mutlu ettiğinin farkındayım. Ejderha Avcıları Okulu bana Soylu Şövalyeler Konservatuvarı'nı hatırlatıyor.”

Sör Lancelot kendi okul günlerinden, kelimeleri hecelemeyi ne kadar sevdiğinden söz etti. Temiz Tabak Kulübü'ne katıldığı için ne kadar da gururlanmıştı! Öğretmenin küçük Lancelot

için hiçbir şeyin imkânsız olmadığını kanıtlamak üzere hazırladığı ödevleri, o her seferinde iki kez yapardı.

“Tatillerde,” diye devam etti Sör Lancelot. “Ailemi görmek için evime dönmeyi severdim. Tabii köpeğim Küçük Post’u da. Artık konuşmamı bitiriyorum,” diye ekledi. “Çünkü bir saat konuşacağıma söz vermiştim. Mükemmel bir şövalye olarak, ben verdiğim sözleri daima tutarım.”

Erica şaşkındı. “Efendim!” dedi. “Köpeğinizin adı Küçük Ensetüyü değil miydi?”

Sör Lancelot kaşlarını çattı. “Bir düşüneyim, ‘hmm’, Küçük Ensetüyü. Ah, evet. Küçük Ensetüyü, Küçük Post’tan sonraki köpeğimdi. Ondan sonra da Küçük Şişko geldi. Gerçekten şişkoydu.”

“Anlıyorum,” dedi Erica, başıyla onaylayarak. “Teşekkür ederim, efendim. Birkaç sorum daha var. Öncelikle...”

“Üzgünüm, Eric,” diye araya girdi Mordred. “Ama zamanımız doldu. Teşekkürler Sör Lancelot!”

Yine herkes alkışladı. Ses yüzünden Wiglaf'ın kulakları çınladı. Yarışmayı kazananın kendi kompozisyonu olduğunu bilmek!.. Sör Lance-
lot'u Ejderha Avcıları Okulu'na getiren o olmuştu. Dünyanın en mükemmel şövalyesinin yanında otururken, Wiglaf büyük bir gurur duyuyordu. Pinwick'teki alçakgönüllü evinden ve konumundan ne kadar da uzaklaşmıştı!

Sör Lancelot'un Derslere Giriş

Sör Lancelot, "Yakışıklı yüzümü önce hangi sınıfa göstereyim?" diye sordu Wiglaf'a. Yemek salonundan çıkmak üzereydiler.

"Silah sınıfı, efendim," diye cevap verdi Wiglaf. "Geçen hafta kılıç bileylemeyi öğrendik."

"Kendi kılıcımı bileyleyemeyecek kadar önemliyim," dedi Sör Lancelot. "Ama yanında silahtarların olmadığı takdirde bunun nasıl yapılacağını bilmek yararlı olur."

Doğu Kulesi'ne doğru yürümeye başladılar. Basamakları tırmanırken, Sör Lancelot'un ağır çizmeleri şangırdıyordu. Sonunda sınıfa ulaştılar.

Silah öğretmeni Üstat X, pencereden dışarı baktı. Üstat X, kısa bir süredir Ejderha Avcıları Okulu'nda ders veriyordu. Ondan önce cellatlık yapmıştı. Şimdi emekli olduğundan, o günler geride kalmıştı. Ama asla kafasına siyah bir kukuleta geçirme alışkanlığından vazgeçememişti.

Sör Lancelot, Üstat X'i gördüğü anda kılıcını çekti.

“Maskeni çıkar, alçak!” diye bağırdı. “Yoksa seni yere sererim!”

“Sakin olun, şövalye efendim!” dedi Üstat X, kukuletasının altından boğuk bir sesle. “Bir zamanlar kafanızı omuzlarınızın üzerinden ayırabilirdim.” Üstat X elinde bir balta varmış gibi havayı yaran bir hareket yaptı. Sonra güldü. “Ama artık emekli oldum.”

Sör Lancelot yavaşça kılıcını indirdi.

Erica ve Angus, öndeki iki yeri boş tutmuşlardı. Sör Lancelot ve Wiglaf oraya oturdular.

“Bugünkü dersimizin konusu hançerler,” dedi Üstat X. “Hançerler idamda fazla kullanılmaz. Fazla kanlıdır ve zordur. Ama bir ejderhayla dövüşüyorsanız ve kılıcınızı düşürmüşseniz, han-

çer çok yararlı olabilir. “Ama dikkat edin!” diye ekledi. “Yoksa kafalarınız gider!” Üstat X güldü. “Sadece şaka! Şimdi, bir kılıç ve bir hançer arasındaki farkı bana kim söyleyebilir?”

“Ben!” diye bağırdı Erica. “Bir hançer, kılıçtan daha kısa bir bıçaktır.”

“Doğru,” dedi Üstat X.

“Hançerin bıçağının iki tarafı da keskindir,” diye ekledi Erica. “Ucu sivridir.”

Erica kendini gösteriyor! diye düşündü Wiglaf. Sör Lancelot’un etkilenmemesini umuyordu.

“Doğru, Eric.” Üstat X kukuletalı başıyla onayladı. “Şimdi biraz saplama egzersizi yapalım.”

Angus, hançerlerle dolu bir kutudan öğrencilere malzeme dağıttı. Herkes birer tane hançer aldı. Wiglaf bir şeylere hançer saplama fikrinden nefret ediyordu. Ama mecburen o da aldı.

“Kısa saplamayı kim göstermek ister?” diye sordu Üstat X.

“Ben isterim,” dedi Sör Lancelot. “Sonuçta, kimse benim kadar iyi hançer kullanamaz.” Ayağa kalktı. “Ben hançerimin kabzasını mü-

kemmel biçimli bileğime dayarım, işte böyle.” Sör Lancelot hançeri nasıl tuttuğunu sınıfa gösterdi. “Avucum yere doğruyken başlarım ve sonra öne doğru iterken başparmağım yukarı gelecek şekilde hançeri bükürüm.” Sör Lancelot havaya doğru bir hamle yaptı.

“Bağışlayın ama, efendim,” dedi Erica, bir kez daha şaşırarak. “Siz sağ elinizi kullanırken, neden hançeri sol elinizde tutuyorsunuz?”

“Ah, elbette, neden?” dedi mükemmel şövalye, hafifçe gülerek. “Sen çok dikkatli bir çocuksun, değil mi?”

Erica gülümsedi.

Wiglaf yerinde huzursuzca kıpırdandı. *Erica bütün dikkati üzerine çekiyor*, diye düşündü.

“Ashna bakarsanız,” dedi Sör Lancelot. “Daha zayıf ve yeteneksiz şövalyelerle dövüşürken (hangi şövalye benden daha zayıf ve yeteneksiz değil ki?) silahımı sol elimde tutarım. Dolayısıyla bu da karşımdakine beni yenme fırsatı verir ama şu âna kadar bu fırsatı değerlendirebilen çıkmadı.”

“Ah, çok nazıksınız, efendim!” diye haykırdı Erica.

“Evet,” diye onayladı Sör Lancelot. “Öyleyim.”

Ondan sonra öğrenciler egzersizlere başladılar. Sör Lancelot, Wiglaf'a yardım etti ve nasıl yapması gerektiğini gösterdi.

“Aferin, işte böyle,” dedi şövalye, sonunda.

“Ders bitti!” dedi Üstat X. “Hançerlerinizi kutuya bırakıp sınıftan çıkın. Yoksa kafalarınızı koparırım!”

Öğrenciler aceleyle uzaklaşırken, eski cellat kahkahalarla güldü.

“Şimdi hangi derse gideceğiz?” diye sordu Sör Lancelot, Wiglaf'a.

“İz Sürme,” dedi Wiglaf. “Kulede.”

“Yani yine tırmanacağız, ha!” dedi Sör Lancelot.

Birlikte başka bir kuleye tırmandılar.

Wiglaf, Erica ve Angus, Sör Lancelot'un arkasından yürüyorlardı.

“Sör Lancelot!” dedi Erica. “Eski öğretmeniniz Sör Mort'u hatırlıyor musunuz?”

“Elbette hatırlıyorum!” dedi Sör Lancelot.

“Sizi onunla karşılaştırmak istiyorum,” dedi Erica. “Sizi tekrar gördüğüne çok sevineceğinden eminim.”

Wiglaf kaşlarını çattı. Erica'nın bütün gün boyunca Sör Lancelot'un yakınında olmasını o ayarlamıştı. Ama sonuçta yarışmayı kazanan kendisiydi. Erica'nın şövalyeyi eline geçirmesini istemiyordu. Merdivenlerde bir boşluğa geldiklerinde, Erica'yı köşeye çekti.

“Sör Lancelot'un ev sahibi benim,” dedi. “Sarımları onu Sör Mort ile karşılaştırması gereken de benim.”

“Pekâlâ,” dedi Erica. “Öyle olsun.”

“İçeri gelin, çocuklar, içeri gelin.” Yaşlı Sör Mort, öğrencileri kapıda karşıladı. “Bu İz Sürme dersi için çok güzel bir gün.”

“Sör Mort!” dedi Wiglaf. “Size eski öğrenciniz Sör Lancelot'u tanıtabilir miyim?”

Sör Mort, ziyaretçiye yakından baktı.

“Seni hatırlıyorum!” dedi sonunda. “Berbat öksürüğü olan çocuk! Hep öksürüp dururdun!”

Wiglaf homurdandı. Neden Sör Lancelot'u Sör Mort ile karşılaştırma işini Erica'ya bırakmamıştı ki?

“Hayır, hayır,” dedi Sör Lancelot. “Öksürük sorunu olan, Tarla’dan gelen Lance idi. Ben Göl’den gelen Lance’ım. Hiç hasta olmadım. Ön sırada oturur ve bütün soruları cevaplardım.”

“O Lance mı?” dedi Sör Mort. “Neden söylemedin? Oturun çocuklar, artık başlayalım.”

Wiglaf ve Sör Lancelot yerlerine oturdular.

“Bana Hızlı Yürüyüş’ü kim göstermek ister?” diye sordu Sör Mort.

Wiglaf elini kaldırdı. Ah, Sör Mort onu çağırıyordu!.. Ne kadar mükemmel bir iz sürücü olduğunu böylece Sör Lancelot’a gösterebilirdi.

“Ben yapacağım,” dedi Sör Lancelot. “Benden daha iyi kim yapabilir ki?”

“O halde çizmelerini çıkar,” dedi Sör Mort.

“Ah ama ben bu işi çizmelerimi çıkarmadan yaparım,” dedi Sör Lancelot.

“Benim dersimde değil, anlaşıldı mı?” diye gürlledi Sör Mort. “Seni şimdi hatırladım. Hiç dinlemezdin. Her şeyi bildiğini söyleyip dururdun.” Wiglaf’a döndü. “Sen göster, evlat.”

Wiglaf, Sör Lancelot’un yerini almak istemiyordu ama iz sürme becerisini de sergilemek is-

tiyordu. Ayağa kalktı ve çizmelerini çıkardı. Bugün delik deşik olmayan çoraplarını giydiği için rahattı. Dizlerini büktü. Sol ayağını sağ ayağının ve sağ ayağını sol ayağının önüne koyarak sessizce ilerlemeye başladı.

“Çok güzel, Wiglaf!” dedi Sör Mort.

Wiglaf gururdan patlayacağını sandı. Nihayet kendini gösterme fırsatı bulabilmişti!

Ama bu da kısa sürdü.

Erica el kaldırdı.

“Siz, Hızlı Yürüyüş’ü istememiş miydiniz, efendim?” diye sordu. “Wiglaf çok yavaş yürüyordu.”

“Hız önemlidir,” diye onayladı Sör Mort. “Ama kulaklarınızı açık tutmak daha da önemlidir. En önemlisi budur, çocuklar. Kulaklarınızı açık tutun. Gözlerinizi yerden ayırmayın. Burununuz akmasın. Paranızı çizmenizin topuğunda saklayın. Ben öyle yapıyorum.” Sör Mort öğrencilerine bakındı. “Sorusu olan!”

İz Sürme dersinden sonra Wiglaf ve Sör Lancelot merdivenlerden birlikte indiler.

“Sör Lancelot!” dedi Wiglaf. “Dinlenme saati başlamadan önce size göstermek istediğim bir şey var.”

“Umarım bana göstermene degecek bir şeydir, Pinwick’li Wiglaf,” dedi Sör Lancelot.

“Ah, kesinlikle öyle, efendim,” dedi Wiglaf. Pinwick’li Wiglaf olarak çağrılmak hoşuna gitmişti. Wiglaf’tan daha iyiydi. Belki de herkesin kendisini bu isimle çağırmasını istemeliydi.

Evet! Değişiklik zamanı gelmişti. Artık Pinwick’li Wiglaf’ın etrafta saygı uyandırma zamanıydı!

Sör Lancelot Panayırı

Silahtar Boğum, “Biz de sizi bekliyorduk, Sefendim,” dedi. Silahtar Kısık’ın yanında, basamakların dibinde duruyordu. “Panayırda kitap imzalamanız için gereken yeri hazırladık.”

Wiglaf silahtarlara baktı. Bu adamlarda kendisine çok tanıdık gelen bir şey vardı!

“Wiglaf bana gösterecek bir şeyi olduğunu söyledi,” dedi Sör Lancelot. Wiglaf’a döndü. “Silahtarlarım da gelebilir mi?”

“Elbette,” dedi Wiglaf. Ama aslında muhteşem şövalye ile yalnız kalmayı ummuştı. Yine de onları dışarı çıkarırken hayal kırıklığını gizledi.

“Nedir bu?” diye sordu Silahtar Kısık, tavuk kümesine ulaştıklarında. “Bir kümes mi?”

“Evet, efendim,” dedi Wiglaf. Birlikte içeri girdiler. Tavuklar mutlu bir şekilde yerlerinde oturuyorlardı.

“Söylesene, evlat,” dedi Silahtar Boğum. “Sen-ce tavuğun hangi tarafı daha tüylüdür?”

“Bunu söylemek zor, efendim,” diye cevap verdi Wiglaf.

“Dışı!” dedi Silahtar Boğum, gülerek.

İki silahtar da kahkahalarla güldüler.

Wiglaf gözlerini devirdi. Doğrusunu söylemek gerekirse, bu silahtarlar babasından bile daha kötü şakalar yapıyorlardı.

“Papatya!” diye seslendi Wiglaf. “Gel kızım!”

Wiglaf ayak seslerini duydu. Papatya köşeden dönüp aniden önlerinde durdu. Gözleri korkuyla açıldı.

Wiglaf kolunu Papatya'nın boynuna doladı. “Sör Lancelot,” dedi. “Bu Papatya.”

“Ne kadar güzel bir domuz,” dedi şövalye.

“Güzel ve şişman,” dedi Silahtar Boğum.

“Çok lezzetli görünüyor,” dedi Silahtar Kısık.

Papatya korku dolu bir çığlık attı.

“Böyle şeyler söylememelisiniz,” dedi Wiglaf.
“Papatya sıradan bir domuz değildir. Benim en iyi dostumdur ve konuşabilir.” Papatya’nın boynunu okşadı. “Merhaba de, kızım.”

Ama Papatya korku dolu bakışlarını Wiglaf’tan ayırmadı. Ağzını kesinlikle açmadı.

“Haydi ama,” diye zorladı Wiglaf. “Bir şeyler söyle.”

“Konuşsana, domuzcuk!” dedi Silahtar Kısık.

“Papatya, lütfen!” diye yalvardı Wiglaf.

“Ekala-pay,” dedi Papatya sonunda.

Wiglaf, Sör Lancelot’a baktı ama dünyanın en mükemmel şövalyesi bundan etkilenmiş gibi görünmüyordu.

Wiglaf hafifçe güldü. “Konuşsana, Papatya. Sör Lancelot ile konuş.”

Ama Papatya, Wiglaf’ın elinden kurtulup tavuk kümesinin arka tarafında hızla gözden kayboldu.

“Hoşça kal, sosisçik!” diye seslendi Silahtar Kısık.

“Gerçekten, konuşabiliyor,” dedi Wiglaf.

“Eğer öyle diyorsan,” dedi şövalye ve dönüp silahlarına göz kırptı.

Wiglaf homurdandı. Sör Lancelot belli ki ona inanmamıştı. Kendini aptal gibi hissediyordu!

Dinlenme saatinde Wiglaf yatağında uzanmıştı. Konuşmadığı için Papatya'yı suçlayamıyordu. Sonuçta silahların kaba tavırlarını kendisi de görmüştü. Eğer Sör Lancelot'u tavuk kümesine yalnız götürebilseydi, belki de Papatya konuşurdu. Bu, kesinlikle Sör Lancelot'u etkilerdi. Wiglaf ünlü şövalyeyi etkilemeyi çok istiyordu.

Dinlenme saatinin bittiğini belli eden çan çaldı. Öğrenciler hemen yataklarından fırladılar.

“Sör Lancelot Panayırı saati geldi!” dedi Erica, neşeye. “Haydi! Gidelim!”

Wiglaf, Erica ve Angus, basamakları koşarak inip şato avlusuna çıktılar. Ama şaşkın bir şekilde öylece durup kaldılar. Uzun masalar hazır-

lanmış, üzerlerine renkli örtüler serilmişti. Bütün masaların üzerinde Sör Lancelot ürünleri tepeleme dizilmişti.

“Bu son üç yıl boyunca Mordred Dayı’mın bana verdiği bütün parayı biriktirdiğim için mutluyum!” dedi Angus. Avcunu açtı. İçinde üç bakkır kuruş vardı.

“Çocuklar! Buraya gelin!” diye seslendi Silah-tar Kısık.

Hemen oraya doğru koşular.

“Bakın,” dedi silahtar. Elinde küçük bir ahşap düdük vardı. “Resmi Sör Lancelot ördek düdüğü. Sadece iki kuruş.”

Erica şaşırıldı. “Katalogda bunu gördüğümü hatırlamıyorum,” dedi. “Sör Lancelot ne zamandan beri ördek çağırıyor?”

“Çorbası olduğunda ve biraz et istediğinde!” dedi Silahtar Kısık. Gülerek dizine vurdu. “Pekâlâ,” diye devam etti. “Kim bir kavanoz Sör Lancelot fil kovucu ister?”

“Ama Ejderha Avcıları Okulu’nun çevresinde hiç fil yok ki!” dedi Angus.

“Gördünüz mü? İşe yarıyor!” dedi Silahtar Kısık. “İşte, evlat. Şu Sör Lancelot tüylü zarını al!”

Wiglafa üzerinde kırmızı tüyler kaplı, beyaz noktaları olan bir çift zar uzattı.

“Sadece altı kuruş!” diye ekledi silahtar.

“Sör Lancelot kataloğunda tüylü zar da hiç görmemiştim,” dedi Erica.

“Bunlar yeni!” dedi Silahtar Kısık. “Şans için kılıcının kabzasına bağlarsın. Ya da yeşil vebadan korunmak için. Kim zar ister?”

“Ben almak isterdim,” dedi Wiglaf. “Ama hiç param yok... yine de...”

Silahtar Kısık hemen zarları geri çekip Angus’a doğru uzattı.

Angus elindeki üç kuruşa baktı.

Silahtar Kısık da kuruşlara baktı.

“Senin için,” dedi. “Yarı fiyatına.”

“Ah, çok teşekkür ederim, Silahtar Kısık!” dedi Angus, neşeyle.

Silahtar, Angus’un kuruşlarını hemen cebine attı.

Sonra Erica'ya döndü. "Peki ya sen! Sör Lancelot hatıra tuniğine ne dersin?"

Beyaz bir tunik gösterdi. Üzerinde siyah harflerle yazılmış bir yazı vardı: *Ağabeyim Sör Lancelot ile karşılaştı ve elime kalan tek şey bu tunik oldu.*

"Hayır, teşekkürler," dedi Erica. "Yüzde on indirim bile beni ilgilendirmez." Wiglaf ve Angus'a döndü. "Gelin, gidelim."

Üçü birlikte panayırda dolaşmaya başladılar. Sör Lancelot kupaları satan öğrenci-öğretmenlerin yanından geçtiler. Silahtar Boğum'u Sör Lancelot Siğile Kesin Çözüm Merhemi satarken gördüler. Yanlarında faytonlara yapıştırmak için bir sürü Sör Lancelot çıkartması vardı.

Wiglaf, Mordred'in bir grup çocuğu ve ailelerini şato avlusunda dolaştırdığını gördü.

"Yuvarlak Masa Şövalyeleri sık sık Ejderha Avcıları Okulu'nu ziyaret ederler," diyordu. "Ama Ejderha Avcıları İlkokulu'na ya da Biz Şövalyeleriz'e asla gitmezler."

Angus gözlerini devirdi. "Mordred Dayı, Sör Lancelot'tan elinden geldiğince yararlanıyor!"

“Böyle panayırlarımız sık sık olur,” diye devam etti Mordred. “Öğrencilerim çok mutludur. Okulumuzu severler!” Ailelere gülümsedi. “Şimdi, ofisime gidip kayıt işlemlerini halletmeye ne dersiniz?”

“Bakın, işte Sör Lancelot!” dedi Angus.

Şövalye, avlunun diğer ucundaki bir masada oturuyordu. Etrafında bir yığın *Benim Gibi Bir Şövalye* kitabı vardı. Çok sayıda Ejderha Avcıları Okulu öğrencisi etrafını çevirmiş, kitaplarını imzalatmak için sıraya girmişlerdi. Masanın üzerindeki bir tabelada şu yazılıydı:

Kitap: 10 Kuruş

İmzalı Kitap: 20 Kuruş

Angus ıslık çaldı. “Yirmi kuruş, ha! Bu çok yüksek bir fiyat!”

“Gerçekten de öyle,” dedi Erica. “Benim elimdekini sadece üç kuruşa almıştım.”

Wiglaf bir kitap alabilmek için on kuruşu olmasını ne kadar isterdi. Ama hayatı boyunca o kadar parayı bir arada hiç görmemişti ki!

Sör Lancelot başını kaldırıp onlara baktı. “Buraya gelin!” diye seslendi. “Yardıma ihtiyacım var!”

“Haydi gidelim,” dedi Erica.

“Sanırım beni kastediyor,” dedi Wiglaf. “Yarışma galibini.”

“Yine mi?” dedi Erica. “Haydi, Angus. Suya düşürme standında sıra Tava’da ve ben birilerini suya düşürmek istiyorum!”

Wiglaf, Sör Lancelot’a döndü. “Nasıl yardımcı olabilirim, efendim?”

“Her kitaba adımı yazmam gerek,” dedi şövalye. “Sen de mürekkebi kurutmak için üfleyeceksin.”

Böylece, panayırın geri kalanı boyunca Wiglaf kitaplara üfleyip durdu. Nefes nefese kaldığından, artık başı dönüyordu. Ama bunu umursamadı. Sör Lancelot’a yardım etmek bile başlı başına bir ödüldü.

O gece, Wiglaf yanında Sör Lancelot ile birlikte yemek salonuna girdi. Salon meşalelerle aydınlatılmıştı. Duvarlarda kırmızı-beyaz Camelot halıları asılıydı. Wiglaf ve şövalye, en baştaki

masaya doğru yürüdüler. Yanlarından geçtikleri çocuklar çılgınca alkışlıyorlardı.

Demek ün böyle bir şey, diye düşündü Wiglaf. Çok hoşuna gitmişti.

Angus ve Erica kendi yerlerinde duruyorlardı. Sör Lancelot yerini aldığıında, herkes oturdu. Tava aceleyle geldi ve Sör Lancelot'un peynirli domuzburgerini ve soğan halkalarını getirdi.

“İşte, efendim!” dedi Tava. Elindeki tabağı şövalyenin önüne bıraktı. “Burgeriniz için özel bir mantar sosu hazırladım.”

“Ah, çok teşekkür ederim,” dedi Sör Lancelot. Domuzburgere uzandı.

Ama Erica o anda kılıcını çekti ve Sör Lancelot'un tabağına vuruverdi. Domuzburger Sör Lancelot'un önünden kayıp yere düştü.

“Sen ne yaptığını sanıyorsun?” diye bağırdı Sör Lancelot. Hemen kendi kılıcını çekti. “Yemeğime saldırmaya nasıl cüret edersin?”

“Sizi mantarlardan kurtardım, Sör Lancelot!” diye cevap verdi Erica.

“Mantarlar mı?” dedi Sör Lancelot. “Ben mantarı çok severim.”

“Ama efendim!” dedi Erica. “Mantarlara karşı korkunç bir alerjiniz olduğunu biliyorum! *Benim Gibi Bir Şövalye*’nin doksan yedinci sayfasında Karanlık Orman’da bir mantar yığınıyla karşılaştığınız zamanı anlatıyorsunuz. Hatırlamıyor musunuz? Sizi neredeyse öldüreceklerdi!”

Sör Lancelot kılıcını indirdi. “Ah,” dedi. “Ne kadar da dikkatli bir okursun sen evlat.”

Erica gülümsedi. “Teşekkür ederim, efendim.”

Wiglaf derin bir iç çekti. Erica yakınındayken, Sör Lancelot’u etkilemeyi nasıl başarabilirdi ki?

“Ama ormandaki o olayda,” dedi Sör Lancelot, “ender bulunan bir yabani mantar yemiştim. Beni rahatsız eden tek tür odur.”

“Yerine otur Eric!” diye gürlledi Mordred. “Tava! Hemen git ve Sör Lancelot için başka bir peynirli domuzburger hazırla. Çabuk!”

Erica yavaşça yerine oturdu.

Wiglaf, Erica için kendini kötü hissetmişti. Ama o kadar hırslıydı ki!.. Vazgeçip yarışmayı

kazananın Wiglaf olduğunu kabullenebilseydi, o zaman işler Erica için de daha kolay olurdu.

Yemeğin geri kalanı boyunca, Erica pudingini saça saça yerken, kendine kızıp durdu.

Wiglaf yatakhane de kendi yatağında uzanmıştı. Kulağına kahkahalar ve kadeh şingirtıları geliyordu. Bir ozanın şarkısı bütün avluyu doldurmuştu.

“Güzel bir partiye benziyor,” dedi Angus.

“Öyle,” dedi Wiglaf. Ama içten içe kendini hayal kırıklığına uğramış hissediyordu. Yarışmanın galibi olarak partiye davet edilmesi gerekmez miydi?

Wiglaf, Erica’ya baktı. Saatlerdir yatağında oturuyor, *Benim Gibi Bir Şövalye*’nin sayfalarını karıştırıp duruyordu. Birden kitabı kapattı. Yerinden fırlayıp Wiglaf ile Angus’un yanına koştu.

“Kötü bir haberim var,” diye fısıldadı.

“Nedir?” diye sordu çocuklar.

“Sör Lancelot’un asla Küçük Post adında bir köpeği olmadı,” dedi Erica.

“Eee!” dedi Wiglaf.

“Küçük Ensetüyü ya da Küçük Şişko adında köpekleri de hiç olmadı,” dedi Erica.

“Bunun ne önemi var?” diye sordu Angus.
“Bu uzun zaman önceydi. Belki de unutmuştur.”

Erica başını iki yana salladı. “Mükemmel bir hafızası vardır. Üstelik dahası da var. Kötü bir şövalye, Sör Lancelot’u bir defasında sol avcundan yaralamış.”

“Yarası elbette ki iyileşmiştir,” dedi Angus.
“Sonuçta hançeri sol elinde tuttuğunu gördük.”

“Benim de demek istediğim bu,” dedi Erica.
“Çok kötü bir yaraymış. Sör Lancelot bir daha asla kaşığı bile sol eliyle tutamamış. Ve...” diye devam etti. “Sör Lancelot’un bütün mantarlara alerjisi var.”

“Ne demek istiyorsun sen?” diye sordu Angus.

“Diyorum ki,” dedi Erica. “Sör Lancelot olduğunu söyleyen bu adam bir sahtekâr.”

Şatoda Hırsızlar Var

Wiglaf, “Ne?” dedi. “Bu bir yalan!” Erica ayağa kalkarken Wiglaf’a yukarıdan baktı. “Bütün hayatımı Sör Lancelot’u incelemeye adadım,” dedi. “Sen onun hakkında hiçbir şey bilmiyorsun!”

“Yarışmayı kazanan benim,” dedi Wiglaf. “Benim kompozisyonum kazandığı için kıskanıyorsun!”

“Sen öyle san!” dedi Erica.

“Sakin olun,” dedi Angus. “Tava’nın gelip de yatakhane de bu saatte konuştuğumuz için isimlerimizi yazmasını istemezsiniz, değil mi?”

Wiglaf ile Erica birbirlerine öfkeyle baktılar.

“O adam sahtekâr,” dedi Erica, sonunda. “Bunu kanıtlayabilirim.”

Benim Gibi Bir Şövalye’yi açtı ve Sör Lancelot’un bir çizimini Angus ile Wiglaf’a gösterdi.

Erica, şövalyenin sol topuğunu işaret etti. “Eğer bu adamın tam şu noktada kılıç biçiminde bir doğum izi varsa, Sör Lancelot olduğuna inanırım,” dedi. “Ama yoksa, bu onun bir sahtekâr olduğunu kanıtlar.”

“Sol topuğunu nasıl göreceğiz ki?” diye sordu Angus.

“Uyurken bakacağız,” dedi Erica.

“Ne?” diye haykırdı Wiglaf. “Yani sen...”

“Evet,” dedi Erica. “Bu gece partiden sonra Gül Süiti’ne gizlice sızacağız. Sör Lancelot bir bebek gibi uyur, hatırlıyor musunuz?”

Wiglaf homurdandı. Peki yakalanırlarsa ne olacaktı? Ah, Erica onu bu kadar kıskanmasaydı! Güzel bir kompozisyon yazması onun suçu muydu? Ama eğer bütün bunlar Erica’ya yandığını kanıtlayacaksa, yapmaları gerektiğini düşünüyordu. “Pekâlâ,” dedi sonunda, iç çekerek.

Lancelot

Parti hiç bitmeyecekmiş gibi saatlerce devam etti. Wiglaf, Erica ve Angus, kendilerini uyanık tutmak için oyun oynadılar. Kâğıtları yoktu ve Angus tüylü zarlarla barbut oynamak istemişti. Bu yüzden, “Taş, Parşömen ve Makas” oynadılar.

Sonunda partinin gürültüsü yatıştı ve çok geçmeden her yanı sessizlik kapladı.

“Pekâlâ,” diye fısıldadı Erica. “Haydi gidelim.”

Üçü birlikte parmak ucunda yürüyerek koridora çıktılar. Erica kemerinden çıkardığı minimeşaleyi yaktı. Birlikte kulenin merdivenine doğru yürüdüler. Wiglaf, Tava ile karşılaşmak için gözünü dört açmıştı.

Birlikte Gül Süiti’ne tırmandılar. Erica mandalı kaldırıp kapıyı açtı. Sessizce içeri süzöldüler. Angus arkalarından kapıyı kapadı.

Wiglaf, minimeşalenin ışığında Sör Lancelot’u görebiliyordu. Büyük yatakta yüzükoyun yatmıştı. Zırhı hâlâ üzerindeydi. Ama neyse ki çizmelerini çıkarmıştı.

Üçü sessizce yatağa yaklaştılar. Wiglaf, bu adamın gerçekten de Sör Lancelot olduğunu Erica'ya kanıtlamak için sabırsızlanıyordu.

Hafif bir uğultu, Wiglaf'ı olduğu yere mıhladı. Sonra bunun Sör Lancelot'un horultusu olduğunu anladı.

“Gerçek Sör Lancelot asla horlamaz,” diye mırıldandı Erica. “Çorabını çıkar, Wiglaf.”

“Sen yap!” dedi Wiglaf. “Bu senin fikrindi.”

“Şşşt!” diye uyardı Angus. “Ben yaparım.”

Angus parmaklarını Sör Lancelot'un çorabının altına soktu ve yavaşça çekip çıkardı.

“Ah, ıyyk!” dedi Angus, çorabı yere bırakırken. “Ayağı da amma kokuyor, ha!”

“Bu daha da iyi bir kanıt!” diye fısıldadı Erica. “Gerçek Sör Lancelot'un ayakları güzel kokar.”

Wiglaf geri çekildi. Doğrusunu söylemek gerekirse, Sör Lancelot'un ayağı ne güzel görünüyor ne de güzel kokuyordu. Şövalyenin topuğunu incelemek için eğildi ve... bir şey göremedi.

Wiglaf olduğu yerde doğruldu. Erica haklı olabilir miydi? Bu adam bir yalancı mıydı?

“Ah, bu yanlış ayak,” dedi Angus. Diğer çorabını çıkarmaya başladı.

Kılıç biçimindeki doğum izi ortaya çıkarken, Wiglaf gülümsedi.

Erica, izi incelemek için dikkatle eğildi.

“Artık onun bir sahtekâr olduğunu söylemekten vazgeçecek misin?” diye sordu Wiglaf.

Sör Lancelot homurdanarak yan döndü.

“Çıkalım buradan,” dedi Angus.

Ama tam dışarı çıkarlarken, Wiglaf koridordan gelen tiz bir ses duydu.

“Ne kadar tuhaf,” diye fısıldadı. “Domuz sesi-ne benziyor.”

Birden bir çatırtı ve arkasından da kapıda güçlü bir gümleme duyuldu.

“Çabuk kalk!” diye seslendi biri. “Altını aldık. Gitmemiz gerek!”

Yine o çatırtı sesi duyuldu. Wiglaf bunun ne olduğunu anlamıştı: Biri yumruğunu sıkıyor ve boğumlarını gıcırdatıyordu!

“Çabuk!” dedi Angus. “Dolaba saklanalım!”

Erica minimeşaleyi söndürdü. Üçü birlikte, Sör Lancelot’un yatağının ayakucunda duran büyük ahşap dolaba girdiler.

Hem de tam zamanında. Kapıları kapattıkları anda odanın içinde güçlü ayak sesleri duydular.

Wiglaf kapıların arasındaki boşluğa gözünü dayayarak dışarı baktı. Silahtarları gördü. İkisinin de sırtında büyük birer çuval vardı. Wiglaf zorlukla yutkundu. Çuvallardan birinin içinde bir şey kıpırdanıyor ve çığlık atıyordu!

Bu Papatya! diye düşündü Wiglaf. *Papatya'yı yakalamışlar!*

Hemen dolaptan dışarı fırladı. “Durun! Hırsızlar!” diye bağırdı. “Domuzumu rahat bırakın!”

Erica onun peşinden geldi. “Durun! Kraliçe Barb ve Kral Ken adına!” diye bağırdı.

“Doğru!” dedi Angus, dolabın içinde saklanmaya devam ederken.

Boğum kılıcını çekti. “O dolabın içine geri dönün, veletler!” diye bağırdı.

Kısık, hâlâ uyumaya devam eden şövalyeyi dürttü. Onu zorla çekerek ayağa kaldırdı.

“Altını alın!” diye bağırdı Wiglaf. “Ama lütfen, domuzumuzu rahat bırakın!”

“Hayatta olmaz,” dedi Boğum. “Haydi bakalım, hemen o dolabın içine dönün!”

Boğum öne doğru atıldı ve Wiglaf ile Erica’yı dolabın içine iterek kapıyı kapadı. Wiglaf, kilitte dönen anahtarın sesini duydu. Kapılara yüklendi ama yararı yoktu; içeride sıkışıp kalmışlardı.

“Gidelim!” dedi Silahtar Kısık.

“Çek elini üzerimden be adam!” diye bağırdı Sör Lancelot. “Bırak da çizmelerimi giyeyim.”

“Zamanımız yok!” diye hırladı Kısık. “Kıpırda!”

Wiglafın gözleri hayretle açıldı. Boğum ve Kısık, Sör Lancelot’u kaçırıyorlardı!

“Hoşça kalın, veletler!” diye seslendi Boğum. “Siz oradan çıktığınızda, biz bu besili domuzu mideye indiriyor olacağız!”

“Haaayırrr!” diye bağırdı Wiglaf. “Domuzuma dokunmayın!”

Gül Süiti’nin kapısı çarpıldı.

Wiglaf dolabın kapısını öfkeyle tekmeledi. Ayağı çürük bir tahtayı delince, tekmelemeye devam etti. Çok geçmeden içinden geçebilecek-

leri bir delik açmıştı. Kendisi çıktıktan sonra önce Erica, sonra da Angus onu izledi.

“Haydi!” dedi Erica. “Kılıçlarımızı almalyız. Ondan sonra hırsızları yakalayabiliriz!”

“Böylece Sör Lancelot’u kurtarırız!” diye bağırdı Angus.

“Papatya’yı da!” diye bağırdı Wiglaf. “Zavallı Papatya!”

Üçü birlikte merdivenden aşağı koştular. Wiglafın başı dönüyordu. Çok geç olmadan Papatya’yı kurtarmalıydı.

Büyük bir hızla koşarak şatodan dışarı çıktılar. Avluda koşarken, dolunay etraflarını aydınlatıyordu.

“Bakın! Şuradalar!” diye fısıldadı Wiglaf. Ana kapıyı işaret etti.

Sör Lancelot kapı kulübesinin önünde duruyordu. Küheylanının ve araba atlarının dizginleri elindeydi. Kısık ile Boğum kulübenin içinde asma köprüyü indirmeye çalışıyorlardı.

“O dişliler kolay kolay hareket etmez,” dedi Erica.

Wiglaf, Erica ve Angus oraya doğru koşarken gölgelere saklandılar ve sırtlarını şatonun duvarına dayadılar.

“Aynı anda koşmamız gerek!” dedi Erica.

“Durun!” dedi Angus. “Silahtarlar silahlı ve tehlikeli; biz ise silahsızız. Eğer doğruca üzerlerine koşarsak, kazanamayız.”

“Haklı olabilirsin,” dedi Erica. “Ama bir şeyler yapmalıyız. Kaçmak üzereler!”

“En iyisi Hızlı Yürüyüş ile gidelim,” diye önerdi Wiglaf. “Böylece onları hazırlıksız yakalayabiliriz.”

Erica ve Angus başlarıyla onayladılar.

Wiglaf öne geçti ve dizlerini kırarak yürüyüşe başladılar. Muhtemelen hiçbir iz sürücü daha önce üçünün bu gece yaptığı kadar sessizce yürümemişti. Çok geçmeden hırsızların seslerini duymaya başladılar.

“Haydi indir şunu!” diye gürledi Kısık. “Çabuk!”

“Elimden geleni yapıyorum!” dedi Boğum. “Biraz yardım etsene be!”

“Bu lanet olasıca domuzu bırakamam!” dedi Kısık. “Bırakırsam hemen çuvaldan çıkar!”

Wiglaf, Papatya'nın çırpınışlarını ve çığlıklarını duyabiliyordu.

“İşte!” dedi Boğum sonunda.

Wiglaf, zincirlerin gıcirtısını ve şangirtısını duydu. Dişliler çalışıyordu! Asma köprü aşağı inerken, çaresizce olduğu yerde durmaktan başka bir şey yapamadı. Ama kaçmalarına izin veremezdi; ellerinde Papatya ile bunu yapmalarına seyirci kalamazdı. Harekete geçmek zorundaydı! Hırsızlara doğru koşmaya başladı ve bunu yaparken bir savaş çığılığı attı.

“AAAAAAARRRRRRR!” Wiglaf koşarken kükrüyordu.

Erica ve Angus da hemen arkasındaydılar. Hırsızlar şaşkınlıkla döndüler.

Atlar kişnemeye başladı. Hepsi Sör Lancelot'un elinden kurtulup uzaklaştılar ve dörtnala ahırın yolunu tuttular.

“Haydi!” diye bağırdı Kısık. “Gidelim!”

Kısık, Boğum ve Sör Lancelot, köprüünün üzerinde koşmaya başladılar.

Hırsızlar iri yapılı ve güçlüydüler. Ama Wiglaf, Erica ve Angus genç ve hızlıydılar. Köprünün ortasında hırsızlara yetiştiler. Wiglaf hemen Papatya'nın bulunduğu çuvala atıldı. Domuzunu kaptı ve sarıldı.

“Ver onu bana!” diye bağırdı Kısık. Domuzunu almaya çalıştı.

Ama Wiglaf domuzunu sıkı sıkı tutmuştu. Papatya'yı hırsızın elinden çekip aldı.

Kısık çuvalı elinden kaçırınca dengesini kaybetti ve köprünün kenarında bir an için sallandı. Ama kollarını delice sallaması bile işe yaramadı, köprüden yuvarlanıp hendeğin içine düştü.

Olanları gördüğünde, Angus sıırttı. Sonra başını eğerek doğruca Boğum'un üzerine atıldı. Olanca gücüyle çarptı ve iriyarı adamı kışüstü yere oturttu!

“Uuff!” diye inledi Boğum, Angus karnına vurduğunda. Altın çuvalını elinden bıraktı ve o da hendeğe düştü.

“Sıra sende!” diye bağırdı Erica, Sör Lance-lot'a.

“Ben değil!” Sör Lancelot döndü ve şatoya doğru gerisin geriye koşturaya başladı.

Erica şövalyenin ayağına bir çelme taktı.

“Aayy!” diye haykırdı Sör Lancelot, yere yuvarlanırken. O da kendini hendeğin içinde buldu. Zırhı yüzünden çenesine kadar suya gömüldü.

Wiglaf hâlâ Papatya'nın çuvalındaki düğümü açmaya çalışıyordu. Birinin arkadan koşarak yaklaştığını duydu. Omzunun üzerinden arkaya baktı ve zorlukla yutkundu. Siyah kukuletalı biri üzerinde gecelik ve elinde baltayla onlara doğru koşuyordu!

“Gürültüler duydum çocuklar!” diye bağırdı Üstat X. “Neler oluyor?”

“Hırsızlar hendeğe düştü!” diye seslendi Erica. “Çabuk! Kaçmaya çalışıyorlar!”

Eski cellat doğruca köprüye koştu. Erica ve Angus da hemen arkasındaydılar. Birlikte köprüden atlayarak hırsızların hendekten çıkmaya çalıştıkları yere doğru koştular.

“Bir adım daha atmayın, serseriler!” diye bağırdı Üstat X, kukuletasının altından. “Silahları-

nızı bırakın! Yoksa kafalarınızı koparır ve onlarla top oynarım!”

Boğum, Kısık ve Sör Lancelot, hemen kılıçlarını hendeğe attılar.

Köprünün üzerinde, Wiglaf nihayet düğümü çözüp domuzunu serbest bırakabilmişti.

“Iglaf-way!” dedi Papatya, sevinçle. “Ayatımı-hay urtardın-kay!”

“Papatya!” Wiglaf mutlu bir şekilde domuzuna sarıldı. Sonra omzunun üzerinden Sör Lancelot’a baktı. “Gördünüz mü sayın şövalye?” dedi. “Domuzum konuşabiliyor!”

Sahte Şövalye

Wiglaf ve Papatya, köprüden atlayarak diğerlerine doğru koşular.

Wiglaf, üzerinden akan sularla hendeğin kıyısında duran Sör Lancelot'a baktı. Her nedense biraz farklı görünüyordu. Bir kere yalınayaktı. Ama bunun dışında, Wiglaf çizmeleri olmadığında şövalyenin bir hayli kısa boylu olduğunu anladı.

“Tava'nın bu gece benden devriyeye çıkmamı istemesi ne iyi oldu,” dedi Üstat X. Boğum'a doğru bir adım attı. “Sanırım önce senin kafanı uçuracağım.”

“Benim olmaz!” diye bağırdı Boğum. “Önce Kısık ile başla lütfen.”

“Bana kim olduğunuzu söyleyin!” diye emretti Üstat X.

“Ben Boğum Düztaş,” dedi Boğum, kendini açığa veren bir tavırla. “Bu da küçük kardeşim, Kısık.”

“Düztaş!” diye haykırdı Üstat X, neşeyle. “Düzinelerce Düztaş’ın kafasını kesmiştim! Soyguncular, caniler, haydutlar, hırsızlar ve katil manyaklarla dolu bir aileden geliyorsunuz siz!”

“İşte onlar biziz,” dedi Kısık, gururla. Tek gözünü kapatan bandı kaldırdı.

“Dur bir dakika! Sizi tanıyorum!” dedi Wiglaf.

“Iglaf-way!” diye araya girdi Papatya. “Oğumbay e-vay Isık-kay, Inwick’te-pay asap-kay ükkanını-day letiyorlardı-işay!”

“Pinwick’teki kasap dükkânı mı?” dedi Wiglaf. Papatya’nın neden daha önce o kadar korktuğunu şimdi anlıyordu! Kısık ve Boğum’un da bu kadar tanıdık gelmesi şaşırtıcı değildi. Bunlar, babasının serseri içki arkadaşlarıydı!

“Sahte şövalye,” dedi Erica. “Kimsin sen?”

“Ben sahte şövalye değilim!” dedi Sör Lancelot.

“Düztaş kardeşler onu kaçırdı,” diye araya girdi Wiglaf. “Öyle değil mi, efendim?”

“Kesinlikle öyle,” diye hevesle cevap verdi şövalye.

“Hiç de değil!” dedi Erica. “Adını söyle!”

“O Sör Lancelot!” diye bağırdı Wiglaf. “Kılıç şeklindeki doğum izini hep birlikte görmedik mi?”

“Doğum moğum izi anlamam ben!” Erica yaklaştı. “Bir daha bakalım şuna.”

“Ben söylediğim kişiyim,” dedi Sör Lancelot.

“O halde bize sol topuğunu göster,” dedi Erica.

“Geri çekil, alçak!” diye bağırdı Sör Lancelot.

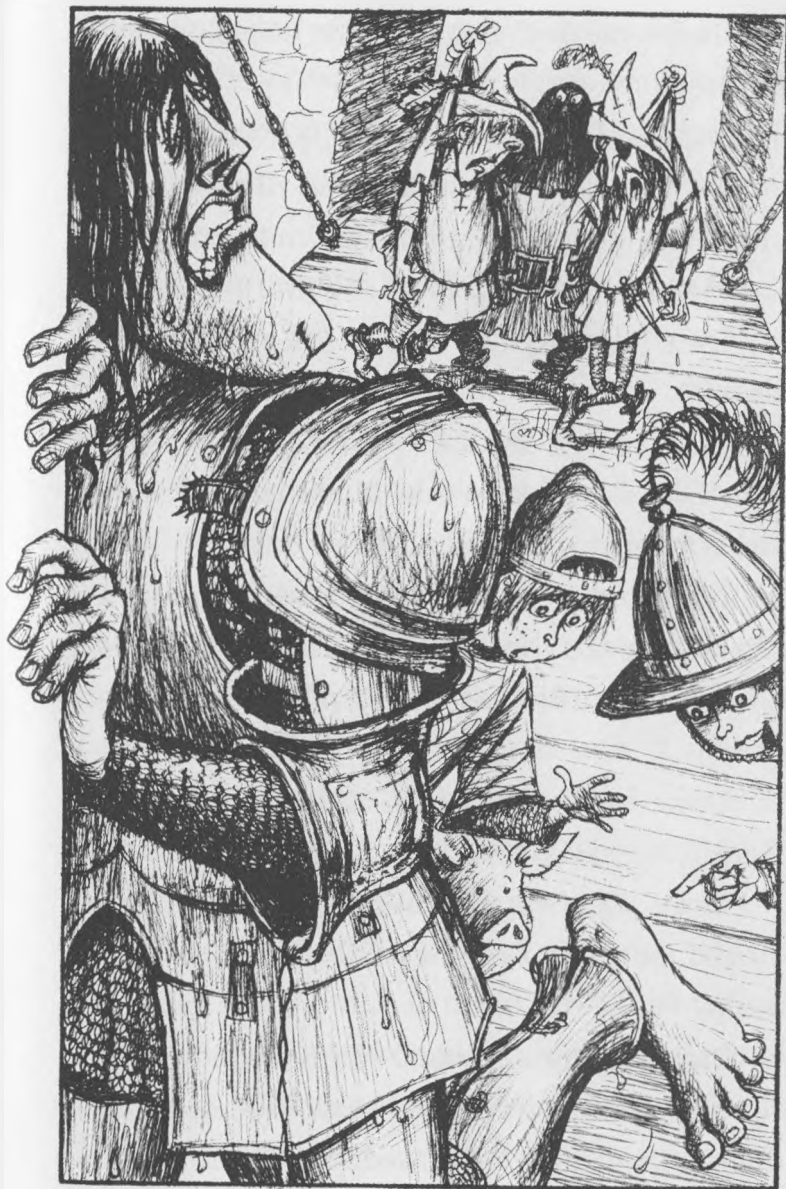
“Çocuğun söylediğini yap!” diye çıkıştı Üstat X.

Sör Lancelot kaşlarını çattı ama arkasını döndü. Sol topuğunu kaldırıp gösterdi. Wiglaf, “doğum izinin” kaybolmuş olduğunu gördü.

“*Ahte-say övalye-şay!*” diye bağırdı Papatya.

“Bir ejderha topuğuma alev püskürtmüştü,” dedi şövalye. “Doğum izimi yakmıştı!”

“Doğrusunu duyalım, efendim,” dedi Üstat X, baltasını hafifçe kaldırarak.

“Bu Leon,” dedi Boğum. “Sör Lancelot’un ikiz kardeşi.”

“Onu dinlemeyin!” diye bağırdı şövalye.

“Sör Lancelot mükemmeldir,” diye ekledi Kısık. “Ama Leon berbat olmakta mükemmeldir.”

Erica zorlukla yutkundu. “Yani...”

“Evet,” dedi Kısık. “Leon, Sör Lancelot’un kö-tü ikizi.”

Erica, Leon’a döndü. “Ama Sör Lancelot, *Benim Gibi Bir Şövalye* adlı kitabında senden hiç söz etmemiş!”

“Hatırlatmayın,” dedi Leon, asık yüzle. “Biz ikiziz ama bazı farklılıklarımız var. Lance sağ elini kullanır. Ben ise sol elimi kullanırım. Lance...”

“Uzun boyludur,” dedi Erica. “Sen ise kısasın.”

“Bırak da Leon hikâyesini anlatsın,” dedi Wiglaf. Sonuçta, kısa boylu olmanın nesi kötüydü ki?

“Biz doğduğumuzda,” diye başladı Leon. “Onun sol topuğunda bulunan kılıç şeklindeki doğum izi dışında, bir kâsedeki iki bezelye tane-

si kadar birbirimize benziyormuşuz. Ama babamız ikizlerin kötü şans getirdiğine inanıyormuş. Bu yüzden beni Camelot'tan geçerken bir köylü aileye teslim etmiş. Onların Düztaş olduğunu bilmiyormuş.”

“Ötü-kay asaplar-kay!” diye mırıldandı Papatya.

“Ben mükemmel bir eğitim aldım,” diye devam etti Leon. “Önce yankesicilikle başladım. Sonra insanlardan para keselerini çalarak devam ettim. Kilisedeki tabak koleksiyonunu çaldım. Yollarda soygunculuk yaptım ve birkaç kiralık katillik olayı oldu. Sıradan şeyler. Ama her gece eve gelir ve *Ortaçağ Sabahı*'nı okurdum. Sık sık Lance hakkında kısa haberler olurdu. ‘Lance ejderhaları öldürdü!’ ‘Lance hanımları kurtardı!’ ‘Lance aynı anda on kötü şövalyeyle karşılaştı!’”

Wiglaf neredeyse Leon'a acıyacaktı.

“Lance bir şövalye oldu,” diye devam etti Leon. “Hanımlar onun için ölüyor. O *olmayı* ne kadar isterdim! Mükemmel olmanın ne demek olduğunu bilmek isterdim. Sonra Boğum bir fikir ortaya attı.”

Boğum yumruklarını gıcırdattı. “Bir Günlük Şövalye Yarışması’ benim fikrimdi.”

Wiglaf üzüldü. Ne yarışma kazanmıştı ama! Hepsi bir yalandı.

“İnsanları Sör Lancelot olduğuma inandırmak için yapmam gereken tek şey, kibirli davranmaktı,” dedi Leon. “Ayrıca da yüksek tabanlı çizmeler giymek.”

“Tüylü zarların Sör Lancelot’un tarzı olmadığını tahmin etmeliydim,” dedi Angus, suratını asarak.

“Ama Sör Lancelot’un zırhını giymişsin, Leon,” dedi Erica. “Bunu göğüs kısmında, tam kalbin üzerinde duran çiçek vazosundan anladım.”

“Hmm.” Leon göğsünde duran küçük gümüş şişeciği tuttu. “Bunun enfiye şişesi olduğunu sanmıştım.”

“Bu şişe, hanımların Sör Lancelot’a verdiği menekşeleri koymak içindir,” dedi Erica. “Sende ne arıyor?”

Leon sırttı.

Üstat X yine baltasını kaldırdı.

“Ta...tamam,” dedi Leon, “Sör Lancelot’u lanetlemesi için Morgana le Fay’e para ödedim.”

“Hem de en kötü lanet için!” dedi Boğum.

“Sör Lancelot artık hanımları kurtaramayacak kadar kuş beyinli oldu!” diye ekledi Kısık. Ağabeyiyle birlikte pis pis güldüler.

“Yeterince şey dinledik,” dedi Üstat X. “Şimdi üçünüzü birden idam edeceğim!”

“Ama emekli olduğunu söylemiştin,” diye inledi Leon.

“Emekliliğimi kısa kesmeye karar verdim,” dedi Üstat X. “Yani eskiden eski cellattım.” Üç hırsıza iştahla baktı. “Başka okulları da soydunuz mu?” diye sordu.

“Hayır,” dedi Kısık. “Bu ilkti. Buradaki müdürün çok fazla altını olduğunu duymuştuk. Ayrıca çok da akıllı olmadığını.”

“Mordred Dayı çok akıllıdır,” dedi Angus, sadakatinden ödün vermeden.

“Bu arada, Mordred nerede?” diye sordu Erica.

“Ah, o güvende,” dedi Kısık, göz kırparak.

“Kesinlikle güvende!” dedi Boğum.

İki kardeş yine pis pis güldüler.

Papatya, Wiglafı dürttü. “*Ordred-may endikay* *asasında-kay malı-olay!*”

Wiglaf zorlukla yutkundu. “Üstat X!” diye bağırdı. “Mordred’i kendi kasasına kilitlemişler!”

“Onu dışarı çıkarmalıyız!” dedi Angus, telaşla.

“Biz geri dönene kadar kimseyi idam etme, Üstat X,” dedi Erica. “Söz mü?”

“Ah, pekâlâ,” dedi Üstat X, hoşnutsuz bir tavırla. “Bu kaz kafalıları zindana atacağım.” Eski cellat, Leon’u baltasıyla dürtüklede. “Hareketlenin bakalım,” dedi. “Yoksa keserim!”

Wiglaf, Papatya, Erica ve Angus, doğruca şatoya koştular. Yolda Angus, Mordred’in altın çuvalını aldı.

Hemen müdürün odasına girdiler.

“Mordred Dayı!” diye bağırdı Angus.

Kasanın içinden boğuk bir gümleme duyuldu.

“Sizi dışarı çıkaracağız, dayı!” diye bağırdı Angus.

“Ama nasıl yapabiliriz ki?” dedi Wiglaf.

“Mordred’in kasasının şifresini kimse bilmiyor.”

“O öyle sanıyor,” dedi Angus. Hemen kasaya doğru eğildi ve şifre düğmesini çevirmeye başladı. Yarım dakika sonra kapı açıldı.

Mordred, kasanın zemininde yatıyordu. Boğum ve Kısık onu hindi gibi bağlamışlar, kendi çoraplarını ağızına tıkmışlardı.

“Hgggg!” dedi Mordred.

Papatya bir köşeye çekilip kıvrılırken, üçü kasaya daldılar ve Mordred’i çözdüler. Angus dayısının ağızındaki çorapları çıkardı.

“Demek bakmıştın!” diye bağırdı Mordred. Kendini zorlayarak ayağa kalktı. “Kasamın şifresine bakmıştın!”

“Hayır, dayı!” dedi Angus.

“Başka türlü kapıyı nasıl açabilirdin ki?” diye böğürdü Mordred. “Bu senin için altın kuralı çiğnemektir, oğlum!”

“Hayır, lütfen!” dedi Angus. “Bazen masanızda uyuyorsunuz ve uykunuzda konuşuyorsunuz. Siz şifreyi söylerken kulaklarımı tıkayamazdım ya!”

“Demek öyle,” diye homurdandı Mordred. “Peki şu domuz, ofisimde ne arıyor?”

“Adece-say inleniyor-day,” dedi Papatya.

Aniden Mordred’in yüzü asıldı. “Ah, soyтары çanı adına!” diye inledi. “Tamamen unutmuş-tum. Altınım çalındı! Altınlarım en son biricik tanesine kadar çalındı!”

“Hayır, çalınmadı,” dedi Erica. “Şatodan ayrılmalarından önce hırsızları yakaladık.” Mordred’in masasına dayalı halde duran çuvalı işaret etti. “İşte altınlarınız burada.”

“Ah, harika!” diye mutlulukla bağırdı Mordred, çuvala doğru koşarken. Çuvalını mutlulukla kucakladı. “Altınlarım!” dedi, çuvalı okşayarak. “Babanıza gelin bakalım. Sizi bir daha kim-senin götürmesine izin vermeyeceğim.”

“Şey, efendim!” dedi Erica, Mordred altınlarıyla konuşurken. “O şövalye Sör Lancelot değil. Kötü ikiz kardeşi Leon. Boğum ve Kısık da silah-tar filan değiller.”

“Biliyor musunuz,” dedi Mordred. “Ben de bundan şüphelenmeye başlamıştım!”

“Gerçek Sör Lancelot çok kötü bir lanetin etkisi altında,” diye ekledi Wiglaf.

Erica diz çöktü. “Size yalvarıyorum, efendim! Bizi Sör Lancelot’u kurtarmamız için gönderin!”

Dünyanın en mükemmel şövalyesini kurtarmalıyız!”

“Hmmm...” Mordred altınlarını dikkatle inceliyordu. “Eğer siz onu kurtarabilerseniz, okul için çok iyi olur.”

“Bu doğru, efendim!” dedi Wiglaf.

“Sör Lancelot da size kesinlikle cömert bir ödül verir,” diye devam etti Mordred.

“Kesinlikle!” dedi Angus.

“Eee, ne bekliyorsunuz o halde?” diye gürlledi Mordred. “Hemen toparlanın! Burada, ofisimde kalabalık etmeyin, haydi bakayım! Doğruca Sör Lancelot’u kurtarmaya! Kış kış!”

Hepsi birlikte ofisten çıktılar.

“Eğer yeşil vebaya yakalanırsanız, sakın geri dönmeyin!” diye seslendi Mordred. “Altından başka ödüle de razı olmayın! Nakit altın istiyorum!”

Gerçek bir macera, diye düşündü Wiglaf, eşyalarını toplamak için yatakhaneye koşarlarken. Bu kesinlikle şimdiye dek başına gelen en güzel şey olacaktı. Kahramanlar macera yaşarlardı. Bu yüzden belki kendisi, yani Pinwick’li Wiglaf da sonunda gerçekten kahraman olabilirdi.

Ejderha Avcıları Okulu
Yıllığı

Kurucular

Felsefemiz

Sör Herbert ile Sör Ichabod, Ejderha Avcıları Okulu'nu kurarken bugün bile hâlâ geçerli olan basit bir ilkedен yola çıktılar: Ne kadar güçsüz, ödleк, tembel, düztaban, kokuşuk veya isteksiz olursa olsun, her çocuk altın peşinde bir ejderha avcısına dönüşebilir. Ejderha Avcıları Okulu'nda geçen dört yıldan sonra delikanlılar hem aileleri hem de seçkin okulumuz için bir zenginlik kaynağı olabilirler.

(*) (**) (***)

* Ejderha Avcıları Okulu'nun kesinlikle kâr amaçlı bir kuruluş olduğunu hatırlatırız.

** Ejderha Avcıları Okulu, ejderha avcılarınca ele geçirilen altınların bir bölümüne el koyma hakkını saklı tutar.

*** Bu altınların ne kadarının öğrencimizin ailesine verileceğine değerli müdürümüz Mordred karar vermektedir. Her durumda bu miktar altınların 1/500'ünden az, 1/499'undan da çok olmayacaktır.

Okul Müdürü

Muhteşem Mordred

Mordred, Ejderha Pataklayıcıları Yüksekokulu'ndan ikincilikle mezun oldu. Öteki öğrenci Lionel Flyzwattar Ejderha Şişleme Hazırlık Okulu'nun müdürü olmuştu. Mordred uzun yıllar Ejderha Tokatlayıcıları Alternatif Okulu'nda yarı zamanlı okutman olarak çalışırken çamur güreşi konusunda

yakından ilgilenme şansı buldu. Flyzwattar'ın eğitim işinden çok para kazandığını görünce 974 yılında Ejderha Avcıları Okulu'nu kurdu ve halen müdürlüğünü yapıyor.

Lakabı: Uyuz Mordred

Hayali: Kucak dolusu altın

Gerçek: Henüz tek bir altın görmüşlüğü yok

Sırrı: "Taşfırın Erkeği Mordie" takma adıyla çamur güreşi yaptı

Gelecekle ilgili planları: Zengin olur olmaz emekli olup Bahamalar'a gidecek.

Yönetim Kurulu Üyesi

Leydi Lobelia

Lobelia Müthiş Mordred'in kız kardeşidir ve Eğer-Bu-Yazıyı-

Okuyabiliyorsan-Moda-Tasarımcısı-Olabilirsin Okulu'ndan mezun olmuştur.

Lobelia Husky Kralı Felix ve Rüküş Eric'in moda danışmanlığını da yapmıştır.

979'da Lobelia yaşayan en kıdemli şövalye olan Sör Jeffrey Yarakabuğukaldıran ile evlenmişti. Leydi unvanını

da o zaman kazanmıştı, fakat (ne yazık ki!) kendisine kalan çok az

miktarda serveti tek bir kere yapmış olduğu alışverişte harcıyıp bitirmişti. Leydi Lobelia Ejderha Avcıları Okulu'na yaptığı sık ziyaretlerinde haykırdığı, "Ortaçağ'da yaşıyorum diye orta yaşlı görünmek zorunda mıyım yani!" sözüyle bilinir.

Lakabı: Leydi Lo Lo

Hayali: Modaya korkunç uygun giyinmek

Gerçek: Korkunç!

En iyi sakladığı sır: Karanlık Çağ'daki İndirime Girmiş Ucuzcu Mağazalar

Gelecekle ilgili planları: Çocuklara yeni üniforma:

El örgüsü taytlar ve dantelli tunikler

Öğretmenler

Sör Mort du Mort

Ejderha Avcıları Okulu'nun Başlangıç, Orta ve Usta sınıflarının sevilen öğretmenidir. Bir zamanlar müthiş bir ejderha zurgalayıcısı olduğu söylenir durur. (Ne demek olduğunu bilmiyoruz, ama ürkütücü bir şey olduğu anlaşılıyor.) En son çarpışması ejderhaların en korkuncu olan Şövalye Ufalayıcısı

ile olmuş. Ne yazık ki, daha ilk anda kafasına aldığı sert bir darbe nedeniyle birazcık kafayı yemiş.

Lakabı: Kaçık

Hayali: En müthiş ejderha avcısı olmak

Gerçek: Hayaliyle alakası yok

Sırrı: Hatırlamıyor

Gelecekle ilgili planları: Biraz kestirmek

Koç Wendell Plungett

Plungett Ejdarha Avcıları Okulu'nda Beden Eğitimi Bölümü'ne katılmadan önce yıllarını Kara Orman'da macera aramakla geçirmiş, sonunda ormanı terk edip ejderha avcılığı günlerini geride bırakmıştır. Koç Plungett, Hiçbiryer Bataklığı'nın kuzeyindeki en bulunmayan en adaleli erkekti. "Kalas gibiyimdir!" dediği biliniyor. Ejderha Avcıları

Okulu'nda çeşitli şapkalar ve miğferler giyer. Beden Eğitimi öğretmenliğinin dışında, şişleme antrenörlüğü, dans öğretmenliği ve özel müfettişlik gibi görevleri vardır. Genç bir kızla tanışmak ve mum ışığında yemek yemek için can atmaktadır.

Lakabı: Koç

Hayali: Taş gibi sert olmak

Gerçek: Fufu adlı pelüş oyuncak ejderhasıyla uyur

En iyi sakladığı sır: Saçını şöyle bir çekin de görün

Gelecekle ilgili planları: Aşkını bulmak

Birader Dave

Ejderha Avcıları Okulu'nun kütüphanecisidir. Ejderha Avcıları Okulu'na nasıl gelmiştir?.. Ailesi birkaç nesildir şeker-cilik yapan Dave'in sattığı şekerler Başparmak Köyü'nün üç çocuğunu dişsiz bırakınca duyduğu vicdan azabı nedeniyle kendini borçlu hissetmiş ve insanlığa başarılması çok güç bir iyilik yapmaya karar vermiştir. Bunun için de okumanın yazmanın bir zaman kaybı olduğuna inanmasıyla ünlü Ejderha Avcıları Okulu'na kütüphaneci olmaya ve öğrencileri bunun aksine ikna etmeye kendini adanmıştır.

Lakabı: Birader

Hayali: Kütüphanede kitap okuyan çocuklar

Gerçek: Kütüphanede uyuyan çocuklar

Sırrı: Cliff'in ders notlarından yararlanıyor

Gelecekle ilgili planları: Şeker kâğıtlarına mâniler yazmak

Profesör Prissius Pluck

Profesör Pluck, Turşucu Hurşit Özel Okulu'ndan mezun oldu ve Fen Bilimleri Profesörü olmak için Ejderha Avcıları Okulu'na geldi. Uzmanlık alanı Çoktan Seçmeli Testler. Profesör Pluck'ın öğrencileri:

- a) Profesör Pluck'ın ne kadar çok tükürük saçabildiğine hayret ediyorlar,
- b) Ön sıralara oturmamaya dikkat ediyorlar,
- c) Okul müdürü Mordred'e kendilerini başka sınıfa alması için yalvarıyorlar,
- d) Yukardakilerin hepsi.

Lakabı: Bay Salyalı Surat

Hayali: P'leri doğru bir şekilde telaffuz etmek

Gerçek: Saçılan tükürükler

En iyi sakladığı sır: Hiç tükürük köftesi yemedi

Gelecek için planları: Yarık dudakları iyileştirme üzerinde çalışma

Memurlar

Tava

Tava'nın nasıl Ejderha Avcıları Okulu'nda aşçıbaşı olduğunu kimse bilmiyor. Kimilerine göre Mordred bu harap şatoyu satın aldığı anda o zaten mutfaktaymış ve orada kalmış. Kimilerine göreyse bulaşıkları çok çabuk yıkadığı için Leydi Lobelia onu bu işe almış. Kimilerine göre ise okulla ilgili öyle

karanlık sırlara sahipmiş ki onu işten atamıyorlarmış. Ama şimdiye kadar onun iyi bir aşçı olduğu için bu işi yaptığını söyleyen tek bir kimse bile çıkmamış.

Lakabı: Adı Tava olan birine nasıl bir takma ad takılabilir ki?

Hayali: Temiz bir mutfak

Gerçek: Temiz bir mutfak hayaldir

Sırrı: Ara sıra şato hendeğinde köpük banyosu yapıyor

Gelecekle ilgili planları: Aşçılık okuluna yazıldı

Yorick

Yorick, Ejderha Avcıları Okulu'nda İzci Başkanı. Mas-karalıktaki becerisini Şen Şarkıcılar ve Çıtır Dansçı-lar'la birlikte geçirdiği yıl-lardan edinen Yorick, *Kül-kedis*'ndeki Cam Terlik rolüyle de ödül kazanmıştı.

Üç Ayı masalındaki anne ayı rolünü alamayınca kendisine yeni bir yol çizmeye karar verdi.

Mordred'in onu gördüğü gece Ayılar Yolu'nda ayı kılığında dolaşmış. Kılık değiştirmedeki ustalığını fark ettiği için de onu hemen İzci Başkanı yapmıştı.

Lakabı: Bu da Kim?

Hayali: Kılık değiştirme ustası olmak

Gerçek: Mordred'in ayak işlerinin ustası

En iyi sakladığı sır: Kral Ken gibi giyinmekten hoşlanıyor

Gelecek için planları: Tavşan kıyafetini yitirmek

Öğrenciler

Pinwick'li Wiglaf

Yeni öğrencimiz Wiglaf, yanında Başparmak Köyü'nün bile metropol kadar büyük kaldığı küçücük bir köy olan Pinwick yakınlarında bir izbelikten gelmiştir. On üç çocuklu bir evde büyüdüğü için de okuldaki yatakhane hayatına hemen uyum sağlamakta zorlanmamıştır.

Ancak Koç Plungett'in peruğunu şişlediği için de okula iyi bir başlangıç yaptığı söylenemez. Çok işin var Wiglaf! Seninle çok eğleneceğiz.

Hayali: Kahraman bir ejderha avcısı olmak

Gerçek: Cebinde hâlâ bebekliğinden kalma bez parçası taşıyor

Ders dışı faaliyetleri: Hayvan Dostları Kulübü Başkanı, Yılanbalığı Yemekten Bikanlar Kulübü Başkanı, Tava'nın Kurulama Ekibi Havlu Serme Görevlisi, Domuz Sevenler Kulübü Kurucusu

En sevdiği yer: Kütüphane

En sık söylediği söz: *Erhaba-may, Patya-paday!*

Gelecekle ilgili planları: Altın bulmak

İntikamcı Angus

Mordred ile Leydi Lobelia'nın yeğeni olan Angus ortalıkta, ya, "Ben sizlerden biriyim!" ya da, "Dayıma söylerim ha!" diyerek yürür. Bu 1. Sınıf öğrencisinden güçlü bir ejderha avcısı olabilecek midir? Yoksa günün birinde Tava'nın yerine mutfağa mı terfi edecektir? Bizce ikincisi. Haydi Angus, boşuna uğraşma!

Hayali: Ejderha Avcıları Okulu'ndaki yemeklerde daha çok çeşit

Gerçek: Yılanbalığı, yılanbalığı, yılanbalığı!

Ders dışı faaliyetler: Ejderha Avcıları Okulu Mutfak Kulübü'nün Başkanı, Dişlek Dürümcünün Yeri'ni ziyaret. Satış temsilciliği

En sevdiği konu: Öğlen yemeği

En sık söylediği: "Karnım hâlâ aç!"

Gelecekle ilgili planları: "Ejderha Pişirmenin 101 Yolu" kitabını yazmak

Eric von Royale

Eric çok uzak bir yerden gelmiş. (Yani kayıt formuna öyle yazmış.) Bu 1. Sınıf öğrencisinin durumu biraz tuhaf. Kendisi normal ve ortalama biri olduğunu söyleyip duruyor ancak o zaman o yatağındaki ipek yatak örtüsü ne peki? Ailesi gerçekten de Sör Lancelot'un yakın dostları mı? Gerçekten de Tava ona Temiz Tabaklar Kulübü'nü kurması için rüşvet verdi mi? Hem Allah aşkına, bu çocuğun sağ kolunu sınıfta sürekli parmak kaldırmaktan ağrıyan mı?

Hayali: Yiğit bir ejderha avcısı olmak

Gerçek: Sadece öğretmenlerin maskotu

Ders dışı faaliyetleri: Sör Lancelot Fan Kulübü, Zırhı Parlatma Kulübü, Ayın Ejderha Avcısı Kulübü, Ejderha Avcıları Okulu Amigolar Takımı Kurucusu ve Bestecisi.

En sevdiği konu: Hepsi!!!

En sık söylediği söz: "Avcıların en müthiş olanı ben..."

Gelecekle ilgili planları: Ejderha Avcıları Okulu'nu devir almak

Cesur Baldrick

Baldrick için bu önemli bir yıl. Baldrick Ejderha Avcıları Okulu'ndaki 1. Sınıf'ın genç delikanlısı olarak onuncu yılını kutluyor. Daha gidecek çok yolun var, Baldrick! Yeni öğrencilerden herhangi biriniz iplerle ilgili ne bilmek istiyorsanız, doğru kişi Baldrick'tir. Kafetaryanın yı-

lanbalığını ne zaman kesinlikle yemeniz gerektiğini, Profesör Pluck'ın sınıfında nereye oturmanın daha yararlı olduğunu ve derse geç kaldığınızda müdüre nasıl bir mazeret bulacağınızı size söyleyebilir. Yeter ki ona herhangi bir sınav sorusunun cevabını sormayın.

Hayali: Dünyayı dolaşmak

Gerçek: Devamlı akan burun

Ders dışı faaliyetler: Ejderha avcılığı egzersizleri

En az ilerleme kaydeden kişi ödülü sahibi

En sevdiği konu: "Soruyu tekrar eder misiniz?"

En sık söylediği: "Ev ödevimi ejderha yedi!"

Gelecekle ilgili planları: Ejderha Şişleme Hazırlık Okulu'na geçmek

Reklamlar

KRAL ARTHUR'UN SAVAŞ ZIRHLARI MAĞAZASI

Tam tepesine ineceğiniz anda tangur tungur edip ejderhayı uyandıran zırhlardan usandınız mı? Hemen Kral Arthur'un Savaş Zırhları Mağazası'na gelip sessiz ve hafif zırhları görün. Unutmayın, Kral Arthur'un Zırhları en iyisidir!

YANDIM ANAM RAPTİYELERİ

İşkence yöntemleri değişebilir, ama raptiyeler kalıcıdır. Yandım Anam Raptiyeleri en ağzı sıkı şövalyeleri bile geveze bir papağana çevirir.

Yandım Anam Raptiyeleri: Benzerlerinden biraz daha iyi!

KAÇIK JACK'İN GARAJI

Avcılar Yolu'nda. Başparmak Köyü'ne yakın garaj. Uygun aylık fiyatlar.

İsterseniz arabanızı bırakın. Bekçi falan yoktur ve çizik, oyuk, yamuk, kayıp tekerlek ve benzeri saldırılardan dolayı sorumluluk kabul edilmez.

Kaçık Jack'in elinde koca bir baltayla bir arabayı parçaladığı yalnızca bir söylentidir.

DİŞLEK DÜRÜMCÜNÜN YERİ

Yılanbalığı yemekten bıktınız mı? Bir de Dişlek Dürümcünün Yeri'ni deneyin. Ucuz değil ama yılanbalığı servisimiz yok.

HAYLAZLAR OKULU

R.L. STINE

www.beyazbalina.com.tr